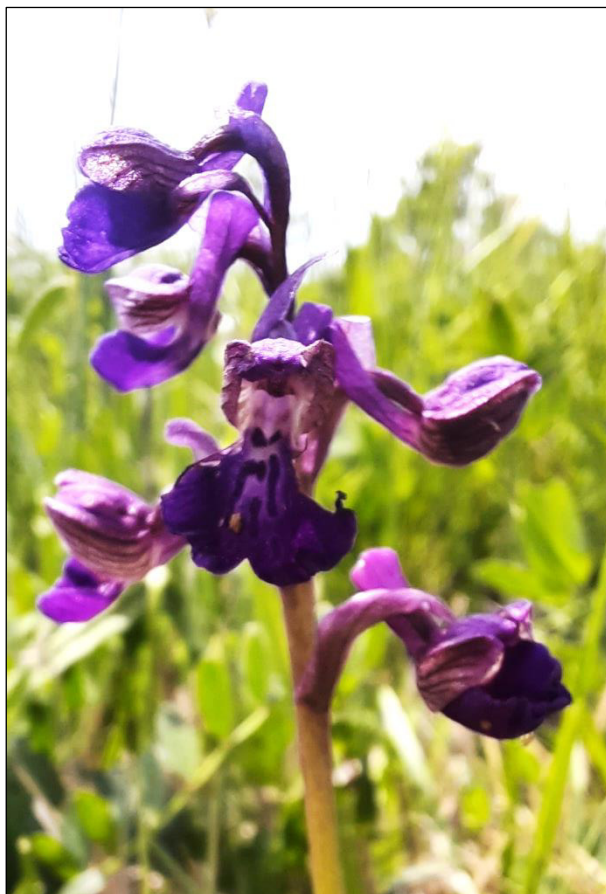

Plán péče o přírodní památku
PŘEHON
na období 2026–2035

Plán péče je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný. Realizaci plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný ke schválení péče, a to v součinnosti s vlastníky a nájemci dotčených pozemků postupy podle § 68 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

OBSAH

1. Základní údaje o zvláště chráněném území	4
1.1 Základní identifikační údaje	4
1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR	4
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí	4
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma	5
1.5 Překryv území s jinými chráněnými územími	5
1.6 Kategorie IUCN	5
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ	5
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu	5
1.7.2 Předmět ochrany – současný stav	6
1.8 Cíle ochrany	6
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany	7
2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů	7
2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů	7
2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů	8
2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti	11
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti, současnosti a blízké budoucnosti	13
2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy	14
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch	14
2.4.1 Základní údaje o plochách mimo lesní pozemky	14
2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup	15
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize	16
3. Plán zásahů a opatření	18
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ	18
3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání	18
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území	24
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností	24
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu	24
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území	24
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností	25
3.6 Návrhy na vzdělávací využití území	25
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území	25
4. Závěrečné údaje	26
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)	26
4.2 Použité podklady a zdroje informací	26
4.3 Plán péče zpracoval	28
4.4 Schválení orgánem ochrany přírody	28
5. Seznam příloh	29

1. ZÁKLADNÍ ÚDAJE O ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉM ÚZEMÍ

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:	342
kategorie ochrany:	přírodní památka
název území:	Přehon
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	výnos
orgán, který předpis vydal:	Ministerstvo kultury
číslo předpisu:	68 732/54 – IX.
datum platnosti předpisu:	18. 3. 1955
datum účinnosti předpisu:	18. 3. 1955

1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR

kraj:	Zlínský kraj
okres:	Kroměříž
obec s rozšířenou působností:	Kroměříž
obec s pověřeným obecním úřadem:	Koryčany
obec:	588547 Chvalnov – Lísky
katastrální území:	655198 Chvalnov

Příloha:

M1 – Orientační mapa s vyznačením území

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Zvláště chráněné území:

k. ú. Chvalnov [655198] – chráněná lokalita

Číslo parcely podle KN	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
187/6	ostatní plocha	neplodná půda	10001	22 668	22 668
Celkem					22 668*

* Velikost ZCHÚ je dle ÚSOP celkem 22 668 m².

Ochranné pásmo:

Ochranné pásmo není vyhlášené, je jím tedy dle § 37 zákona č. 114/1992 Sb. pás do vzdálenosti 50 m od hranice ZCHÚ.

Příloha:

M2 – Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	–	–		
vodní plochy	–	–	zamokřená plocha	–
			rybník nebo nádrž	–
			vodní tok	–
trvalé travní porosty	–	–		
orná půda	–	–		
ostatní zemědělské pozemky	–	–		
ostatní plochy	2,2668	–	neplodná půda	–
			ostatní způsoby využití	2,2668
zastavěné plochy a nádvoří	–	–		
plocha celkem	2,2668	–		

Příloha:

M2 – Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

1.5 Překryv území s jinými chráněnými územími

národní park: ne
chráněná krajinná oblast: ne
jiný typ chráněného území: ne

Natura 2000
ptačí oblast: ne
evropsky významná lokalita: ne

1.6 Kategorie IUCN

IV. – řízená rezervace

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Předmět ochrany nebyl při vyhlášení definován. Dle ústředního seznamu ochrany přírody je předmětem ochrany: „Ostrůvek teplomilné květeny (hojná zahořanka žlutá).“

1.7.2 Předmět ochrany – současný stav

A. ekosystémy

Název ekosystému	Podíl plochy v ZCHÚ (%)	Popis ekosystému	Kód předmětu ochrany*
T3.4C Širokolisté suché trávníky s význačným výskytem vstavačovitých a bez jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	40	Teplomilné trávníky na svazích s jihovýchodní expozicí a drobných teráskách. Porosty jsou tvořeny kostřavou žlábkatou, válečkou prapořitou a sveřepem vzpřímeným. Významný je výskyt orchidejí – vstavač trojzubý, vstavač vojenský, vstavač kukačka, dále se v trávnících vyskytuje koniklec velkokvětý, len tenkolistý, hořec křížatý nebo bradáček vejčitý aj.	a

* Kód předmětu ochrany: a = předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle zřizovacího předpisu ZCHÚ; b = předmět ochrany překrývající se EVL/PO; c = další významný ekosystém nebo jeho složka, který je navržen k doplnění mezi předměty ochrany ZCHÚ.

1.8 Cíle ochrany

A. ekosystémy (dle Chytrý, 2010)

Ekosystém	Cíl ochrany	Indikátory cílového stavu
T3.4C Širokolisté suché trávníky s význačným výskytem vstavačovitých a bez jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	Zachování současné rozlohy biotopu, jeho stabilizace a zároveň rozšíření ve prospěch zlepšení stavu území.	- rozloha ekosystému 1,5 ha - absence invazních a expanzivních rostlin - rozloha dřevinné vegetace (roztroušených křovin, skupin stromů, solitérů) 1 %

2. ROZBOR STAVU ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉHO ÚZEMÍ S OHLEDEM NA PŘEDMĚT OCHRANY

2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů

Přírodní památka Přehon je situována na výslunném svahu kóty Kudléčky (379,4 m n. m.) na severovýchodním okraji obce Chvalnov-Lísky, v místní části Chvalnov, přibližně 1,2 km západně od silnice Kroměříž–Střílky. Území se nachází v nadmořské výšce 340–360 m a tvoří jej převážně travnatá stráž v členitém terénu s převažující jihovýchodní expozicí.

Z hlediska geomorfologického členění náleží lokalita do soustavy Vnějších Západních Karpat, konkrétně do podcelku Bučovická pahorkatina, celku Litenčická pahorkatina a okrsku Brankovická pahorkatina. Geologický podklad je tvořen sedimenty ždánicko-hustopečského souvrství ždánické jednotky vnějšího flyšového pásma, pocházejícími z období oligocénu až spodního miocénu. Tyto sedimenty jsou reprezentovány především vápnitými jíly, slíny a pískovci. Půdní pokryv tvoří převážně hnědozemě hlinitopísčité až jílovitohlinité, místy v asociaci s typickými pararendzinami. Území spadá do biochory 2PC – pahorkatiny na slinitém flyši 2. vegetačního stupně, bioregionu Ždánicko-Litenčického (3.1), přírodní lesní oblasti Středomoravské Karpaty (36) a fytogeografického obvodu Bučovická pahorkatina (20a). Při východní hranici památky (ale už v ochranném pásmu) protéká Chvalnovský potok (IDVT 10204454).

Přehon představuje významný ostrůvek teplomilných rostlinných společenstev s výskytem řady vzácných a chráněných druhů rostlin i živočichů uprostřed intenzivně zemědělsky využívané krajiny. Díky svažitému terénu, nevhodnému pro intenzivní zemědělské obhospodařování, nebylo území v minulosti rozoráno a pravděpodobně sloužilo jako extenzivní pastvina. Tento způsob využívání přispěl k zachování cenných stepních trávníků, které jsou v současnosti udržovány cíleným ochranářským managementem, zejména pravidelným sečením. Menší část území je dnes pokryta drobnými lesíky s pozměněnou druhovou skladbou dřevin.

Území přírodní památky je tvořeno třemi hlavními stepními enklávami, z nichž nejrozsáhlejší se nachází ve střední části lokality. Ostatní části jsou z větší části porostlé dřevinnou vegetací. Významnou roli hrají rovněž plochy v ochranném pásmu, zejména v severní části území, kde se nachází ovocný sad. I zde místy přetrvávají a plynule navazují biotopy teplomilných trávníků, čímž se zvyšuje celková ekologická hodnota území.

Převládajícím vegetačním typem jsou suché trávníky charakterizované dominancí kostřavy žlábkové (*Festuca rupicola*), válečky prapořité (*Brachypodium pinnatum*) a sveřepu vzpřímeného (*Bromus erectus*). Tyto porosty vykazují vysokou druhovou pestrost a představují klíčový biotop pro řadu vzácných druhů cévnatých rostlin.

Floristicky mimořádně cenný je výskyt zvláště chráněných druhů, mezi něž patří vstavač trojzubý (*Neotinea tridentata*), vstavač vojenský (*Orchis militaris*), vstavač kukačka (*Anacamptis morio*), koniklec velkokvětý (*Pulsatilla grandis*), hvězdnice chlumní (*Aster amellus*), len tenkolistý (*Linum tenuifolium*) a zvonek sibiřský (*Campanula sibirica*).

Dále jsou na lokalitě zastoupeny například vičenec písečný (*Onobrychis arenaria*), drchnička modrá (*Anagallis foemina*), ostrice Micheliova (*Carex michelii*), bílojetel německý (*Dorycnium germanicum*), čilimník zelenavý (*Chamaecytisus virescens*), turan podolský (*Erigeron podolicus*), oman mečolistý (*Inula ensifolia*), černýš rolní (*Melampyrum arvense*), zahořanka žlutá (*Odontites luteus*), vítod větší (*Polygala major*), černohlávek velkokvětý (*Prunella grandiflora*), plicník měkký (*Pulmonaria mollis*), řepovník vytrvalý (*Rapistrum perenne*), kokrhel luštinec (*Rhinanthus alectorolophus*), sesel roční (*Seseli annuum*),

mateřídouška olýsalá (*Thymus glabrescens*) a violka písečná (*Viola rupestris*). Dříve uváděný střevíčník pantoflíček (*Cypripedium calceolus*) se v roce 2025 na lokalitě potvrdit nepodařilo.

V jižní a severní části lokality se nacházejí porosty dřevinné vegetace. Často se jedná o nálety nebo i uměle vysázení skupiny. V severní části má porost již charakter lesa, zastoupeny jsou dřeviny: borovice lesní (*Pinus sylvestris*), lípa (*Tilia cordata*), habr (*Carpinus betulus*), místy je přimíšen modřín (*Larix decidua*), smrk (*Picea abies*) a bříza (*Betula pendula*). Východnější část porostu je vlhčí a živnější, přítomny jsou olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), jasan (*Fraxinus excelsior*), jilm vaz (*Ulmus laevis*) a topol kanadský (*Populus × canadensis*). Běžné nálety jsou tvořeny například těmito druhy – bez (*Sambucus nigra*), růže (*Rosa canina*), myrobalán (*Prunus cerasifera*), osika (*Populus tremula*), ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*), líska (*Corylus avellana*), svída (*Cornus sanguinea*), trnka obecná (*Prunus spinosa*).

Na zkoumaném území byl zaznamenán také výskyt několika nepůvodních a invazních druhů rostlin, mezi něž patří hvězdnice kopinatá (*Symphyotrichum lanceolatum*), turanka kanadská (*Conyza canadensis*), turan roční (*Erigeron annuus*), mahónie cesmínolistá (*Mahonia aquifolium*), topol kanadský (*Populus × canadensis*), zlatobýl kanadský (*Solidago canadensis*), ořešák (*Juglans regia*) a šefík obecný (*Syringa vulgaris*). Problémová je expanze třtiny křovištní (*Calamagrostis epigejos*) a ovsíku (*Arrhenatherum elatius*). Místy zatahuje stepních trávníky válečka prapořitá (*Brachypodium pinnatum*). Lokální expanze je patrná u ostružiníků (*Rubus caesius*, *R. fruticosus* agg., *R. idaeus*); zejm. u míst, kde došlo k výřezům a nebyla provedena dostatečná následná péče.

V ochranném pásmu, kde se nachází původní švestkový sad bylo zaznamenáno hojné zastoupení hořce křížatého (*Gentiana cruciata*) a hvězdnice chlumní (*Aster amellus*), vzácně se zde vyskytuje také vstavač vojenský (*Orchis militaris*). Na hořec křížatý je svým vývojem vázán modrásek hořcový Rebelův (*Phengaris alcon* f. *rebeli*).

Fauna přírodní památky je rovněž velmi cenná. Z bezobratlých zde byly zjištěny ohrožené druhy motýlů, zejména otakárek fenyklový (*Papilio machaon*) a otakárek ovocný (*Iphiclidea podalirius*). Dále byl zaznamenán pabourovec pampeliškový (*Lemonia taraxaci*), vedený v Červeném seznamu bezobratlých České republiky v kategorii zranitelných druhů. Z blanokřídlých se na lokalitě vyskytují čmeláci rodu *Bombus*, rovněž chránění vyhláškou, a vzácné kutilky *Miscophus concolor* a *Pemphredon austriacus*, které jsou v Červeném seznamu hodnoceny jako kriticky ohrožené.

Významný je také výskyt řady vzácných druhů pavouků, například slíďáka bradavičnatého (*Alopecosa solitaria*), běžníka Kempelenova (*Xysticus kempeleni*), běžníka tmavého (*Ozyptila pullata*), běžníka prostého (*Ozyptila simplex*), skálovky štíhlé (*Zelotes gracilis*) a zápředky dvoupruhé (*Scotina celans*).

Z obratlovců byly na lokalitě zaznamenány chráněné druhy ptáků, jako jsou ťuhýk obecný (*Lanius collurio*), krutihlav obecný (*Jynx torquilla*) a bramborníček černohlavý (*Saxicola rubicola*), a z plazů ještěrka obecná (*Lacerta agilis*).

2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů

Druh	Kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb. *	Stupeň ohrožení**	Popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
VÝŠŠÍ ROSTLINY			
bílojetel bylinný <i>Dorycnium herbaceum</i>		C3	suché trávníky jedinci
bílojetel německý <i>Dorycnium germanicum</i>		C3	suché trávníky jednotlivě
černohlávek velkokvětý <i>Prunella grandiflora</i>		C3	suché trávníky jednotlivě

Druh	Kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb. *	Stupeň ohrožení**	Popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
bradáček vejčitý <i>Listera ovata</i>		C4a	ve střední části a v ochranném pásmu desítky jedinců
černýš rolní <i>Melampyrum arvense</i>		C3	výslunné stráně, v blízkosti keřů růží desítky jedinců
čilimník zelenavý <i>Chamaecytisus virescens</i>		C3	suché trávníky jednotlivě
čistec roční <i>Stachys annua</i>		C2t	suché trávníky ve střední části; narušená místa (jižní část lokality) jednotlivě
drchnička modrá <i>Anagallis foemina</i>		C3	suché trávníky
hořec křížatý <i>Gentiana cruciata</i>	O	C2b	ve střední části lokality a v přilehlém opuštěném sadě jedinci
hvězdnice chlumní <i>Aster amellus</i>	O	C3	suché trávníky jednotlivě
jetel bledožlutý <i>Trifolium ochroleucon</i>		C3	suché trávníky
kokrhel luštěnec <i>Rhinanthus alectorolophus</i>		C3	suché trávníky ve střední a jižní části roztroušeně
koníček velkokvětý <i>Pulsatilla grandis</i>	SO	C2b	suché trávníky a slunné stráně cca 900 kvetoucích trsů (2025)
len tenkolistý <i>Linum tenuifolium</i>	O	C3	suchý trávník jedinci
mateřídouška olýsalá <i>Thymus glabrescens</i>		C3	suché trávníky
modřenec chocholatý <i>Muscari comosum</i>		C3	suché trávníky
oman mečolistý <i>Inula ensifolia</i>		C3	suché trávníky
ostřice Micheliova <i>Carex michelii</i>		C3	suché trávníky
plicník měkký <i>Pulmonaria mollis</i>		C3	suché trávníky
rozrazil vstavačovitý <i>Veronica orchidea</i>		C3	suché trávníky
sesel roční <i>Seseli annuum</i>		C3	suché trávníky
střevíčník pantořlíček <i>Cypripedium calceolus</i>	SO	C2	suché trávníky v severní části území zaznamenán v roce 2018 v roce 2025 nepotvrzen
tořič pavoukonosný <i>Ophrys sphegodes</i>			střední část lokality 12 kvetoucích (2025) – v IP uvedeno, že byl vysázen
vstavač kukačka <i>Anacamptis morio</i>	SO	C1b	střední část, nalezen 2021, potvrzen 2025
vstavač trojzubý <i>Neotinea tridentata</i>	KO	C1t	střední části 48 kvetoucích jedinců (2025)
vstavač vojenský <i>Orchis militaris</i>	SO	C2b	ve střední části památky 220 kvetoucích jedinců (2025)
záraza zardělá <i>Orobancha kochii</i>		C3	suché trávníky jednotlivě
zdravínek žlutý/zahořanka žlutá <i>Odontites luteus</i>		C2b	střední část území roztroušeně desítky jedinců
zvonek moravský <i>Campanula moravica</i>		C3	suché trávníky
zvonek sibiřský <i>Campanula sibirica</i>	O	C3	suché trávníky ve střední části
BEZOBRATLÍ			
běžník Kempelenův <i>Xysticus kempeleni</i>		EN	suché trávníky

Druh	Kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb. *	Stupeň ohrožení**	Popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
běžník prostý <i>Oxyptila simplex</i>		VU	louky a pastviny
čmelák lesní <i>Bombus sylvarum</i>	O		otevřené travní porosty
čmelák luční <i>Bombus pratorum</i>	O		otevřené travní porosty
čmelák rokytový <i>Bombus hypnorum</i>	O		otevřené travní porosty
čmelák rolní <i>Bombus pascuorum</i>	O		otevřené travní porosty
čmelák skalní <i>Bombus lapidarius</i>	O		otevřené travní porosty
čmelák úhorový <i>Bombus rudarius</i>	O		otevřené travní porosty
čmelák zemní <i>Bombus terrestris</i>	O		otevřené travní porosty
hnědásek kostkovaný <i>Melitaea cinxia</i>		VU	otevřené travní porosty
hranostajník jívový <i>Furcula furcula</i>		VU	otevřené travní porosty
hranostajník osikový <i>Furcula bifida</i>		VU	otevřené travní porosty
hrnčířka trnoštitá <i>Antepipona orbitalis</i>		EN	otevřené travní porosty
hřbetozubec Milhauserův <i>Harpyia milhauseri</i>		VU	otevřené travní porosty
hřbetozubec topolový <i>Notodonta tritophus</i>		VU	píščiny, slunná místa
kutilka polní <i>Ammophila campestris</i>		VU	suché trávníky
majka fialová <i>Meloe violaceus</i>	O	VU	suché trávníky vzácný
majka obecná <i>Meloe proscarabaeus</i>	O	VU	celá lokalita hojný
maskonoska písčinná <i>Hylaeus gibbus</i>		VU	stepní stanoviště
modrásek hořcový <i>Phengaris alcon</i>	KO	EN	xerothermní trávníky s výskytem hořce křížatého
modrásek hořcový Rebelův <i>Phengaris alcon f. rebeli</i>	KO	EN	xerothermní trávníky s výskytem hořce křížatého
modrásek jetelový <i>Lysandra bellargus</i>		VU	suché trávníky, zachovalé stepní lokality vzácný
modrásek nejmenší <i>Cupido minimus</i>		VU	suché trávníky
modrásek vičencový <i>Polyommatus thersites</i>		VU	suché trávníky
modrásek ligrusový <i>Polyommatus damon</i>		CR	v devadesátých letech minulého století stabilní populace (verb. Podešva), příčinou zániku bylo špatné načasování kosení
modrásek vikvicový <i>Lysandra coridon</i>		VU	suché trávníky
mravenec lesní <i>Formica rufa</i>	O		suché trávníky
mravenec loupeživý <i>Formica sanguinea</i>	O		suché trávníky
mravenec otročící <i>Formica fusca</i>	O		suché trávníky
mravenec travní <i>Formica pratensis</i>	O		suché trávníky

Druh	Kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb. *	Stupeň ohrožení**	Popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
otakárek fenyklový <i>Papilio machaon</i>	O		otevřené trávníky, živné rostliny (mrkev obecná, děhel bedrníky), přelety jedinců
otakárek ovocný <i>Iphiclides podalirius</i>	O	NT	celá lokalita jednotlivě
pabourovec pampeliškový <i>Lemonia taraxaci</i>		EN	suché trávníky
pačmelák cizopasný <i>Bombus rupestris</i>	SO		suché trávníky
pačmelák panenský <i>Bombus vestalis</i>	O		suché trávníky
pískorypka modrolesklá <i>Andrena aglissima</i>		VU	suché trávníky
přástevník jitrocelový <i>Arctia plantaginis</i>		VU	suché trávníky
přástevník starčkový <i>Tyria jacobaeae</i>		VU	suché trávníky
slíďák bradavčitý <i>Alopecosa solitaria</i>		EN	suché trávníky
smutník jilkový <i>Penthophora morio</i>		VU	mezofilní louky
soumračník čárkovaný <i>Hesperia comma</i>		VU	suché trávníky
soumračník skořicový <i>Spialia sertorius</i>		VU	suché trávníky
zápředka dvoupruhá <i>Scotina celans</i>		VU	suché až mezofilní louky
žlutásek jižní <i>Colias alfacariensis</i>		VU	xerothermní biotopy, otevřené trávníky, jedinci
OBRATLOVCI			
bramborníček černohlavý <i>Saxicola torquata</i>	O		rozvolněné porosty křovin vzácně
ještěrka obecná <i>Lacerta agilis</i>	SO		suché stráně
krutihlav obecný <i>Jynx torquilla</i>	O		křoviny, světlé lesíky v roce 2018 prokázané hnízdění v jižní části
tuhýk obecný <i>Lanius collurio</i>	O		rozvolněné porosty křovin vzácně

* Kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.: O = ohrožený, SO = silně ohrožený, KO = kriticky ohrožený.

** Stupeň ohrožení podle červených seznamů ČR (Grulich, Chobot 2017; Hejda, Farkač, Chobot 2017; Chobot, Němec 2017): C1t = kriticky ohrožený taxon, ustupující, C2r – silně ohrožený taxon, vzácný, C2b = C2b – silně ohrožený taxon, vzácný a ustupující, C3 = ohrožený druh, C4a vzácnější vyžadující další pozornost – méně ohrožený; CR = kriticky ohrožený, EN = ohrožený, VU = zranitelný, NT = téměř ohrožený.

2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti

a) Abiotické disturbanční činitele

Sucho a hydrologický stres

V důsledku probíhající změny klimatu dochází k výrazným změnám srážkového režimu a k nárůstu frekvence i intenzity epizod sucha, zejména v jarním a letním období. Tyto přísušky negativně ovlivňují travinobylinnou vegetaci i dřeviny, přičemž se projevují sníženou vitalitou porostů, omezením růstu a v řadě případů absencí kvetení a generativního rozmnožování.

Druhy vázané na mezofilní stanoviště jsou vystaveny dlouhodobému stresu, který může vést k jejich postupnému ústupu až lokálním výpadkům. Následně dochází k narušení druhové skladby a k osidlování

oslabených ploch tolerantnějšími, často ruderalními nebo xerofilnějšími druhy, což vede ke změně charakteru biotopu.

Eutrofizace a ruderalizace stanovišť

Zvýšený přísun živin, zejména dusíku a fosforu, představuje významný disturbanční faktor ovlivňující druhové složení vegetace. Eutrofizace podporuje rozvoj nitrofilních a ruderalních druhů, které mají konkurenční výhodu v prostředí s vyšší dostupností živin a postupně vytlačují původní, často druhově cennější vegetaci chudších stanovišť.

Mezi hlavní zdroje živin patří ponechávání pokosené biomasy, hromadění listového opadu, atmosférická depozice dusíku, případně splach živin z okolních zemědělsky využívaných ploch či přísun živin prostřednictvím vodotečí a povrchového odtoku. Dlouhodobým důsledkem je homogenizace vegetace a úbytek druhové diversity.

Eroze a odnos půdních horizontů

Na exponovaných plochách, zejména na svazích nebo v místech s narušeným vegetačním krytem, dochází k erozi a splavování svrchních vrstev půdy. Tento proces vede ke ztrátě jemnozeme, organické hmoty a půdní banky semen, čímž se zhoršují podmínky pro regeneraci původní vegetace. Eroze může být zesilována extrémními srážkovými událostmi, nevhodným managementem nebo kombinací s dalšími disturbančními faktory (např. rozrýváním půdy zvěří).

b) Biotické disturbanční činitele

Sukcese a zarůstání dřevinnou vegetací

Přirozená sukcese, urychlená absencí pravidelného managementu (kosení, pastva), vede k postupnému zarůstání otevřených ploch keří a náletovými dřevinami. Tento proces je zvláště výrazný u suchých a xerothermních trávníků, kde dochází nejen k přímému úbytku stávajících ploch cenné bezlesé vegetace, ale také ke ztrátě potenciálních stanovišť pro druhy vázané na otevřená, osluněná a živinami chudá prostředí. Zarůstání způsobuje zastínění, akumulaci biomasy a změnu mikroklimatických podmínek, což vede k ochuzování druhového spektra a ústupu specializovaných druhů.

Šíření invazních a expanzivních druhů

V území je přítomna řada invazních a expanzivních druhů rostlin, které mohou významně ovlivňovat dynamiku ekosystémů. Tyto druhy se vyznačují rychlým růstem, vysokou produkcí biomasy a účinným šířením, čímž potlačují původní vegetaci prostřednictvím konkurence o světlo, vodu a živiny. Jejich rozvoj je často podporován narušením stanovišť, eutrofizací a absencí cíleného managementu. Důsledkem je změna struktury biotopů, snížení biodiverzity a zhoršení podmínek pro výskyt ohrožených a stanovištně vázaných druhů.

Působení zvěře

Zvěř představuje významný biotický disturbanční faktor, který se projevuje zejména mechanickým narušováním půdního povrchu a přímým poškozováním vegetace. Černá zvěř svým rytím rozrušuje půdní

kryt, odkrývá holou půdu a poškozuje kořenové a zásobní orgány rostlin, čímž podporuje erozi a vznik disturbovaných ploch vhodných pro šíření ruderalních a invazních druhů.

Spárkatá zvěř působí zejména okus zájmových a dřevinných druhů, čímž omezuje jejich přirozenou obnovu, mění druhovou skladbu porostů a může negativně ovlivňovat úspěšnost revitalizačních či pěstebních opatření.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti, současnosti a blízké budoucnosti

a) ochrana přírody

Počátky ochrany přírody na území dnešní přírodní památky jsou datovány do roku 1955, kdy byla lokalita vyhlášena výnosem Ministerstva kultury č. 68732/54 – IX jako státní přírodní rezervace Přehon a zároveň byly stanoveny ochranné podmínky k jejímu zabezpečení. V roce 1988 byla lokalita prohlášena výnosem ministerstva kultury České socialistické republiky č. 14.200/88-SÚOP opět za státní přírodní rezervaci Přehon. V roce 1992 bylo území převedeno na základě § 90 odst. 7, zákona č. 114/1992 Sb. do kategorie přírodní památka. Tato ochrana platí na lokalitě až dodnes.

V rámci péče o území je prováděno strojní sečení. Posečení hmota bohužel není odvážena a je deponována do okrajů přírodní památky, kde se však stále nachází předmětné biotopy. V území probíhají v okrajových částech výřezy. Často jsou nekoordinované a v místech, kde to není zapotřebí. Při zásazích nedochází k zatírání pařezků herbicidem. Vyřezaná hmota je ponechávána v cennějších částech památky.

b) zemědělské hospodaření

Luční společenstva na lokalitě zůstala do dnešní doby zachována především díky svažitému terénu, který znemožňoval přeměnu těchto ploch na pole a bránil jejich snadnému obhospodařování. Vzhledem k charakteru plochy lze předpokládat, že území v minulosti sloužilo jako pastvina a jako ovocné sady.

Rozsáhlé polní kultury v okolí lokality vznikly pravděpodobně v druhé polovině 20. století v období kolektivizace zemědělství. V této době došlo také k dlouhodobé absenci hospodaření a značná část lokality zarostla náletem borovice lesní, s jejíž cílenou likvidací se započalo v sedmdesátých letech 20. století.

V ochranném pásmu jsou některé plochy součástí půdních bloků, kde probíhá sečení na TTP a úhorování na orné půdě.

c) myslivost

Lokalita spadá do honitby CZ7203110009 Chvalnov-Lísky. V minulosti severní část sloužila jako bažantnice. V porostu jsou ještě patrné pozůstatky včetně klecí a sítí. V rámci myslivecké činnosti došlo v předchozích letech k založení úživného políčka nebo výsadbě křovin.

d) rekreace a sport

Ve střední části území, v rámci předmětného biotopu, se nachází drobná stavba – domek z proutí s doškovou střechou, obehnaný proutěným plotem. Stavba není zakreslena v katastrální mapě a není k ní

evidováno žádné věcné břemeno. Rozsah záboru činí přibližně 200 m². Se stavbou jsou spojeny různé aktivity, např. táboráky.

e) těžba nerostných surovin

V minulosti probíhala na lokalitě příležitostná těžba zeminy. Tato činnost je dodnes patrná na reliéfu některých jejích částí.

2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy

- Plán péče na období 2002–2011
- Plán péče na období 2016–2025
- Výnos Ministerstva kultury č. 68732/54-IX ze dne 18. 3. 1955, Chvalnov, okres Kroměříž, zřízení státní přírodní rezervace Přehon
- Výnos Ministerstva kultury České socialistické republiky dne 29. 11. 1988, č. j. 14200/88-SÚOP o prohlášení některých území v České socialistické republice za chráněná
- Zákon č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.4.1 Základní údaje o plochách mimo lesní pozemky

Přílohy:

T1 – Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup

A. ekosystémy

Ekosystém:	T3.4C širokolisté suché trávníky s význačným výskytem vstavačovitých a bez jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	
Indikátory cílového stavu	Aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
rozloha ekosystému 1,5 ha	V současnosti zaujímá cílový biotop přibližně 0,9 ha, což představuje zhruba 40 % plochy přírodní památky bez ochranného pásma. Indikátor cílového stavu stanovuje rozlohu ekosystému na 1,5 ha, kterého lze docílit zlepšením druhové i časové struktury trávníků i zvětšením současné plochy. Aktuální pokryv biotopů je celkově ve zhoršeném stavu a trend spíše ukazuje dlouhodobou stagnaci biotopu. Lokálně se uplatňují některé expanzivní druhy (zejména třtina křovištní a ovsík vyvýšený), které mají tendenci prorůstat do nízkých trávníků. Jejich expanze je patrná především v místech s nedostatečným odklizením posečené biomasy, kde dochází ke kumulaci stařiny. Prostor cílového biotopu je také ovlivněn rozrůstáním dřevin, které se šíří z okrajů směrem do vnitřních částí území. V území je v současnosti prováděno sečení. Na základě patrných hromad klestu lze předpokládat i realizaci výřezů dřevin, jejich přesné umístění a rozsah se však nepodařilo jednoznačně doložit. Další systematický ochranný management zde pravděpodobně neprobíhá, případně je realizován pouze nahodile. Do dalších let je nezbytné nastavit cílený a dlouhodobě udržitelný management. Ten by měl zahrnovat funkční mozaikovou seč s důsledným odklizením biomasy, vhodně doplněnou extenzivní pastvou. Klíčovými opatřeními jsou rovněž postupné a prostorově diferencované výřezy křovin a náletových dřevin, realizované s cílem maximálně otevřít biotop, omezit sukcesní tlak a podpořit cílová společenstva a druhy. Jako doplňková opatření lze zvážit řízené narušování drnu a v odůvodněných případech i řízené vypalování, vždy s ohledem na konkrétní lokalitu a bezpečnostní podmínky. Pro zvýšení rozlohy a ekologické stability cílového biotopu je navrženo rozšíření přírodní památky o vybrané plochy, které se v současnosti nacházejí v ochranném pásmu a mají potenciál pro obnovu či rozvoj cílových společenstev.	
	Stav:	zhoršený
	Trend vývoje:	zhoršující se
absence invazních a expanzivních druhů	Výskyt invazních druhů není v území v současnosti zásadně problematický. Stav však v obecném měřítku nelze hodnotit jako dobrý a trend spíše směřuje ke zhoršování. Invazní bylinné druhy (např. turanka, astřičky, zlatobýl) se vyskytují pouze lokálně a plošně zatím nepředstavují významné riziko. Jejich přítomnost souvisí především s nedostatečně nastaveným režimem seče, kdy plochy s těmito druhy nejsou sečeny vůbec, nebo jsou sečeny až po vysemenění. Největší problém je patrný zejména na okrajích území, které bývají z managementu opakovaně vynechávány. V tomto ohledu je klíčové nastavení pravidelné a důsledné seče, ideálně v kombinaci s extenzivní pastvou. Za potenciálně kritický lze považovat výskyt mahonie cesmínolisté, která se v některých oblastech jižní Moravy chová vysoce expanzivně až invazně. Z tohoto důvodu je nezbytné zaměřit se na její cílenou a včasnou likvidaci, včetně zabránění dalšímu šíření z okolních ploch. V rámci průběžného managementu i obnovných opatření je rovněž nutné systematicky odstraňovat nežádoucí dřeviny, zejména topol kanadský, myrobalán, šefík a náletové jedince ořešáků, které negativně ovlivňují strukturu a kontinuitu cílového biotopu. Z expanzivních druhů se jako problematické jeví především třtina křovištní, ovsík vyvýšený a místy i válečka prapořitá. Tyto druhy mají tendenci prorůstat do trávníků, postupně je zapojovat a vytlačovat méně konkurenčně silné druhy, což vede ke snižování druhové diverzity. V tomto případě je nezbytná mozaiková seč s fázovým posunem, kdy jsou v časnějších termínech cíleně sečeny plochy s dominancí těchto druhů a v pozdější fázi dochází k přesečení zbytku plochy. Z míst, kde dochází ke kumulaci posečené biomasy, se v důsledku lokální eutrofizace šíří ruderalní druhy, jako jsou kopřiva dvoudomá, pcháče, svízel přítula, komonice, pelyněk aj. Zásadním opatřením je důsledné odstraňování sena z ploch a jeho neukládání do okrajových částí území. Na plochách, kde v minulosti probíhaly výřezy dřevin, je patrné šíření ostružiníků do prostoru cílového biotopu. K jejich účinnému potlačení je vhodná kombinace opakovaného sečení a cílené aplikace herbicidu na list, prováděná selektivně a s maximálním omezením vedlejších dopadů.	
	Stav:	zhoršený
	Trend vývoje:	zhoršující se

rozloha roztroušených křovin do 1 %	V rámci přírodní památky je předmětný biotop soustředěn do tří prostorově oddělených enkláv – jižní, střední a severní. Jižní enkláva je v současnosti přibližně z 50 % zarostlá křovinami a náletovými dřevinami, což výrazně omezuje rozsah a kvalitu cílového trávníku. Pro obnovu funkčního stavu biotopu je zde nezbytné kompletní otevření plochy, zahrnující odstranění většiny křovin a náletových dřevin. Střední, plošně nejrozsáhlejší část biotopu je zatížena výskytem dřevin především při okrajích, zejména na hraně bývalého zemníku. Nachází se zde jednotlivé solitérní stromy, především břízy a borovice. Tyto jedince nelze považovat za zásadně problematické z hlediska zastínění nebo přímého záboru plochy, negativní vliv však představuje dlouhodobá akumulace opadu jehličí a listů, která mění půdní podmínky a negativně ovlivňuje druhové složení trávníků. Z tohoto důvodu je doporučeno odstranit veškeré skupiny keřů a většinu stromů, přičemž ponechány budou pouze 2–3 solitérní jedinci, a to výhradně z důvodu vytvoření úkrytu a stínu pro případnou extenzivní pastvu. Severní enkláva je v současnosti zarostlá z více než 80 % a její ekologická funkce je dále výrazně degradována využíváním prostoru jako skládky starého sena a větví z předchozích výřezů (bez bližší dokumentace jejich umístění). Tuto travnatou enklávu je nezbytné kompletně obnovit, a to formou plošného odstranění křovin a náletových dřevin. Zachovány mohou být pouze vybrané hodnotné stromy, zejména ovocné dřeviny a případně jedinci dubu, lípy a řešetláku, pokud nebudou v rozporu s cílovým stavem biotopu. <u>Při odstraňování křovin a dřevin je nezbytné dodržet následující zásady:</u> - výřezy realizovat postupně, v etapách, s ohledem na ochranu fauny a kontinuitu biotopu; - klest převážně likvidovat spalováním přímo na místě, mimo citlivé plochy trávníků; - důsledně provádět zatírání pařezů vhodným herbicidem za účelem omezení výmladnosti; - zajistit následnou péči v podobě pravidelného sečení vyřezaných ploch a cílené aplikace herbicidu na list u zmlazujících dřevin a expanzivních keřů. Jakékoliv nové výsadby dřevin v rámci cílového biotopu nejsou přípustné. V případě nelegálních nebo nepovolených výsadeb je nutné tyto dřeviny bez náhrady odstranit, aby nedošlo k dalšímu ohrožení cílového stavu biotopu.
Stav:	zhoršený
Trend vývoje:	zhoršující se

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Zájmy předmětu ochrany přírody tohoto chráněného území jsou prioritní, přesto je nutné zohledňovat i další přírodovědné jevy, které se v území vyskytují. Jedná se nejen o ohrožené druhy a jejich populace, ale i cenná společenstva, významné biotopy (stanoviště) a také pozitivní procesy, na kterých jsou závislé různé druhy rostlin i živočichů. Zásadní je nastavení citlivého a celostního přístupu péče a důraz na její kvalitní a odborné provádění. Změny a odchylky plánu péče jsou přípustné, musí však mít vždy relevantní opodstatnění.

Konkrétní aspekty:

Termíny zásahů

Je nezbytné nastavit správný termín seče, popř. pastvy. Zásahy by neměly probíhat v místech, kde aktuálně kvetou či dozrávají zájmové druhy (zejm. druhů uvedených v tabulce 2.1.2). Zároveň je nutné správně načasovat odstranění nežádoucích druhů před květem, za květu nebo metání. V případě, že dojde k situaci, že se v degradované části trávníku nachází prioritní druhy, je nutné tyto druhy obsekávat nebo kolem nich vytvářet nesečené plošky.

Vhodným nástrojem péče je *funkční mozaiková seč*, kdy jsou plochy rozděleny na degradované a stabilizované plochy: v první sledu (do konce června) jsou vysečeny problematické partie a zájmové plochy jsou ponechány, v další fázi (tj. nejdříve po odkvětu, termínově: od 2. pol. srpna) jsou dosečeny plochy ostatní.

Termínově je také problematické dodržet i zájmy živočichů, zejm. ptactva. Sečení by nemělo probíhat v době hnízdění ptáků hnízdících při zemi.

Výřezy dřevin by neměly probíhat v době hnízdění ptáků od 15. března do 15. srpna.

Používání biocidů

Týká se to pouze aplikace herbicidů při likvidaci invazních, popř. expanzivních rostlin. U ostatních typů biocidů se použití nepředpokládá. Při používání herbicidů by měly být zvoleny co nejvíce šetrné metody. U invazních dřevin je vhodnou použití metod cílené aplikace (injektáž kmene, loupání kůry). U ostatních dřevin je vhodná aplikace na pařez. Při kontaktním použití na list je vhodné primárně používat herbicidní hole, až v dalším sledu postřikovač. V případě zádového postřikovače musí být na trysce umístěn protiúletový kryt („kornout“).

Poškozování dřevin a úbytek dřevinné vegetace

Poškozování dřevin formou injektáží kmenů či loupání kůry, prováděné za účelem potlačení invazních druhů, které nejsou uvedeny na seznamu invazních druhů s významným dopadem na EU, by z pohledu § 7 zákona č. 114/1992 Sb. nemělo být chápáno jako nežádoucí zásah, ale jako nezbytné managementové opatření. Tato opatření jsou odůvodněná snahou zajistit předmět ochrany, podpořit biodiverzitu a efektivně potlačit nežádoucí dřevinné druhy.

Pro rozšíření biotopu suchých trávníků je nutné postupně redukovat plochu dřevinné vegetace. Nejedná se o zásah, který by zásadně snižoval nabídku vhodných míst pro hnízdění či úkryt živočichů. V rámci terestrických biotopů má ochrana a obnova stepních trávníků prioritu před zachováním náletových dřevin. V bezprostředním okolí přírodní památky je navíc dostatek dřevinné vegetace, která tento ekologický funkční prostor nadále zajišťuje.

Vypalování porostů

Vypalování travních porostů je možné na základě § 90 odst. 22 zákona 114/1992 Sb., avšak za dodržení všech uvedených povinností. Dále je nutné dodržet podmínky vypalování za holomrazu, kdy by nemělo docházet ke zranění nebo usmrcování živočichů, např. hmyzu nebo drobných obratlovců.

3. PLÁN ZÁSAHŮ A OPATŘENÍ

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání

a) Péče o ekosystémy mimo lesní pozemky

Rámcové směrnice péče o ekosystémy mimo lesní pozemky

Ekosystém:	travino-bylinná společenstva
Typ managementu:	SEČENÍ TRAVNÍHO POROSTU
Vhodný interval:	každoročně
Minimální interval:	každoročně
Pracovní nástroj:	křovinořez, kosa, lehká sekačka, hrábě, vidle, plachta
Kalendář pro management:	VI–X
Upřesňující podmínky:	- Režim sečení je nutné postupně nastavit jako funkční mozaikovou seč s fázovým posunem, kdy se střídají posečené a neposečené plochy. V první fázi je potřeba kosit nežádoucí druhy, následně plochy dosekat. Ve stabilních částech by mělo zůstat minimálně 20 % ploch neposečeno do další vegetační sezóny. - Ponechané nesečené plochy je však třeba v jednotlivých letech střídat (rotovat), aby nedocházelo ke kumulaci stařiny. Degradované plochy je nutné sekat každoročně až do jejich postupné stabilizace. Nízké porosty je vhodné kosit přibližně jednou za 3–5 let. - Je nutné ponechávat větší květnaté pásy (min. šířka 2 m, délka 10 m) nebo plošky (min. 5 × 5 m), které zajistí pestrou nabídku živných rostlin pro hmyz. - Nestabilní plochy s převahou vysokých trav a ruderalních druhů je nezbytné sekat již začátkem června. Týká se to zejména lokalit s třtinou křovištní, ovsíkem, pcháčem, kopřivami a dalšími expanzivními druhy. Tyto porosty je nutné posekat před květem, nejpozději v době květenství/metání. V případě remontování je vhodné provést druhou seč v období srpen–říjen. - V místech s výskytem ochranněsky cenných druhů, které budou v době sečení kvést nebo metat, je nutné kosení vynechat a práce přesunout na druhou polovinu vegetační sezóny. Pokud se zájmové druhy vyskytují v degradovaných plochách, je nutné je selektivně obsekávat a příslušné mikrolokalitě nechat neposečené. Dosečení bude provedeno až při pozdější seči. - V případě extrémních klimatických podmínek je vhodné počet sečí adaptivně upravit. V suchém roce s nízkým vzrůstem vegetace lze seč vynechat nebo posunout na pozdější termín. Naopak ve srážkově bohatém roce, kdy dochází k nadměrnému nárůstu biomasy, je vhodné první seč provést již od poloviny května a případnou druhou od konce července. - Je možné zařadit i zimní seč (listopad–únor), zaměřenou na plošky s větším podílem stařiny. Cílem je odstranit přebytečnou nadzemní biomasu, která by v další sezóně bránila kvetení. Součástí může být i narušení půdního krytu (např. kovovými hráběmi). - Posečenou biomasu je nezbytné sklidit do cca 10 dní. Po hrabání nesmí na lokalitě zůstat větší množství neshrané hmoty (kupky, pruh, tlusté vrstvy tlejícího sena). Biomasu je žádoucí odvážet mimo území. Je možné ji i spálit, avšak nikoliv v cennějších částech území. Vhodnějšími místy jsou okraje ploch, terénní deprese, erozní rýhy či paty svahů. - V rámci sečení je vhodné kosit také výmladky neinvazivních dřevin, které vrůstají do trávníků. Křoviny je nutné každoročně obsekávat, aby se pod nimi nehromadila stařina, nešířily se výmladky a udržoval se stabilní okraj. - Při práci s křovinořezem je nutné používat výhradně kovový řezný nástroj (trojzubec); použití strunové hlavy není žádoucí. - Při ručně vedeném sečení je možné používat lišťové i bubnové sekačky. - Použití mulčovače, frézy nebo cepáku je přípustné pouze v odůvodněných případech, zejména na nestabilních či ruderalizovaných plochách nebo tam, kde je velká vrstva stařiny. I v těchto případech platí povinnost posečenou hmotu odstranit. - Při současném zavedení pastvy bude sečení doplňkovým nástrojem, zaměřeným zejména na nedopasky, ruderalní porosty a místa s větší kumulací stařiny.

Ekosystém:	travino-bylinná společenstva, porosty dřevinné vegetace
Typ managementu:	PASTVA
Vhodný interval:	1×/3–5 roky
Minimální interval:	1×/5–10 let
Hospodářské zvíře:	ovce, koza, osel, poník
Kalendář pro management:	VIII–X
Upřesňující podmínky:	- Bude provedena jednorázová pastva (do 40 dní). - Primárně volit pastvu ovcí a koz, alternativně je možné provést pastvu osly nebo poníky. - Termín pastvy je vhodné stanovit podle aktuálního stavu vegetace. Pokud byl předchozí rok extrémně suchý nebo proběhla zima bez sněhu, je vhodnější pastvu vynechat a upřednostnit sečení. - Pastva by měla probíhat pouze tehdy, pokud byl porost posečen v předchozím roce nebo byla provedena časnější seč. Zvířata by neměla být vyháněna na plochu s vysokým, nesečeným porostem. - Pastvu není vhodné provádět na místech, kde ruderalní či jinak nežádoucí druhy právě odkvétají nebo již plodí, aby nedocházelo k šíření jejich semen prostřednictvím zvířat.

	- Ohradníky je vhodné umístit i do částí s křovinami – zvířata zde porost částečně proředí a prosvětlí a křoviny jim zároveň poskytují stín. - Po pastvě je vhodné podle potřeby posekat nedopasky s výskytem expanzivních druhů, aby se zabránilo jejich šíření. - Zvířata by neměla být odčervována těsně před zahájením pastvy; po aplikaci přípravku je nezbytné dodržet minimálně dvoutýdenní odstup. - V rámci pastvy nebude docházet k přikrmování. - Pastvu lze realizovat v pevném nebo mobilním ohradníku (lankovém, síťovaném). - Dle propočtu plochy na dobytčí jednotky vychází následující: <i>Předpokládaná plocha pastvy za rok: 4 ha (2 ha v PP, 2 ha v PP)</i> <i>Počet dnů pasení: 20–40 dní</i> <i>Počet zvířat: ovce, kozy = 40–50 ks; osel, poník = 8–10 ks</i>
--	---

Ekosystém:	travino-bylinná společenstva, porosty dřevinné vegetace
Typ managementu:	ODSTRANĚNÍ NEVHODNÝCH DŘEVIN
Vhodný interval:	každoročně
Minimální interval:	1×/3 let
Pracovní nástroj:	motorová pila, křovinořez, pákové nůžky, ruční pilka, sekera
Kalendář pro management:	IX–III
Upřesňující podmínky:	- Péče spočívá v kombinaci několika opatření: redukce křovin, probírka a kácení stromů a udržování stabilního okraje porostů. - Redukci křovin je nutné provádět především tam, kde dřeviny expandují do zájmových ploch a způsobují nežádoucí zastínění. Teprve po vyřešení těchto problematických míst je vhodné otevírat nové plochy. Není žádoucí provádět zásahy najednou a na rozsáhlejších územích (> 0,5 ha), protože je vždy nutné počítat s následnou péčí trvající až pět let. - V lokalitách, kde dřevinná vegetace zřetelně chybí, je vhodné existující stromy a keře šetřit. Možná je pouze jejich údržba (vyvívání kmenů, prosvětlování okrajů) nebo šetrné prořezávání bez použití herbicidů. - Šetřit je nutné chráněné druhy dřevin, cenné listnáče a druhy, které slouží jako živé rostliny pro hmyz a ptactvo. - Při výřezech je nezbytné ponechávat co nejnižší pařež, aby při následném sečení nedocházelo k poškození techniky a minimalizovalo se riziko úrazů. - Po všech výřezech, včetně redukci, je nutné provádět následnou péči, zejména odstraňování výmladků – buď v rámci běžného sečení, nebo cíleným ošetřením (vystřihání výmladků a následné zatření, případně jednorázový postřik na list). - Ve většině případů je nutné zatírat pařezy herbicidem o minimální koncentraci 50 %. Zatírání je efektivní zejména u pařezků o průměru větším než 1 cm. Aplikace musí být provedena ihned, nejpozději do tří hodin po odřezu. Herbicid není vhodné používat na jaře ani při teplotách pod -5 °C. - Vhodné je používat herbicidy na bázi glyfosátu, do jichž se pro zlepšení účinnosti přidává: siran/dusičnan amonný a metsulfuron-methyl, pro zlepšení viditelnosti ošetřených míst barvivo. - Vzniklou biomasu je vhodné spálit na místě nebo využít k výrobě biouhlu. Pálení by nemělo probíhat v cennějších částech území; vhodnější jsou okraje ploch, terénní deprese, erozní rýhy či paty svahů. V odůvodněných případech je možné hmotu ukládat mimo území na úhledné hromady nebo ji naštěpkovat (štěpka musí být odvezena). - Po zásahu je nutné odstranit kletí, uschlé listí a opad. Polena do délky cca 1 m lze ponechat na místě v úhledných hromadách jako podporu pro živočichy (brouky, pavouky, plazi).

Ekosystém:	travino-bylinná společenstva, porosty dřevinné vegetace
Typ managementu:	ODSTRANOVÁNÍ INVAZNÍCH ROSTLIN
Vhodný interval:	každoročně
Minimální interval:	každoročně
Pracovní nástroj:	motorová pila, křovinořez, pákové nůžky, ruční pilka, postřikovač, vrtačka, mačeta
Kalendář pro management:	V–X
Upřesňující podmínky:	- Opatření spočívá v kontrole výskytu invazních rostlin a jejich následné likvidaci (regulaci či eradikaci). - Je nezbytné potlačovat především invazní neofyty kategorie BL1 a BL2 (dle Pergl et al. 2016), na celém území i v jeho ochranném pásmu. - Metody likvidace je vhodné volit individuálně podle konkrétního druhu, stáří populací, rozsahu zasažení a míry jejich invazivnosti. <u>Přehled metod:</u> Mechanické metody - založeny na sečení, vytrhávání nebo vyrývání - opatření je nutné provádět před květem nebo v době nakvétání - u plošně rozšířených invazních druhů je nutné provádět celoplošné seče po dobu až pěti let - vytrhávání je vhodné u druhů s mělkým kořenovým systémem, které lze odstranit celé i s kořenem - alternativou je odstraňování květenství či plodenství, aby se zabránilo šíření semen Chemické metody - spočívají v aplikaci herbicidu na list pomocí ručního či zádového postřikovače nebo herbicidních holí (bodová, knotová aplikace)

	- ošetřují se víceleté byliny, semenáčky dřevin a pařezové či kořenové výmladky - dřeviny lze ošetřovat maximálně do výšky 150 cm - vhodná je 3–5% koncentrace herbicidu - při postřiku je nutné používat protiúletový kryt trysky (kornout) - postřik bylin se provádí před květenstvím - výmladky dřevin se ošetřují od druhé poloviny července do konce září - není vhodné používat motorové postřikovače a rosiče Mechanicko-chemické metody - využívají se zejména u dřevin (alternativně i u ostružiníků a maliníků) - metoda spočívá v odstranění nadzemní části a následném zatření řezné plochy herbicidem - pařezy je nutné ošetřovat herbicidem o koncentraci minimálně 50 %, a to okamžitě nebo nejpozději do tří hodin po řezu - herbicid se neaplikuje na jaře ani při teplotách pod -5 °C Metody cílené aplikace (loupání kůry, injektáž) <i>Injektáž do kmene:</i> - používá se u kmenů s průměrem větším než 3 cm - po obvodu kmene se vyvrtají otvory ve vzdálenosti 3–5 cm od sebe - otvory se vrtají šikmo, o průměru 0,7–1 cm a hloubce 3–5 cm - do otvorů se ihned aplikuje 50–75% roztok herbicidu - u keřů a stromů s více kmeny je nutné navrtat každý kmen zvlášť - pokud nedojde do 1 měsíce k defoliaci, postup se opakuje - zásah provádí po odkvětu (cca květen) až do doby, dokud jsou dřeviny olistěné (do poloviny října) - odstranění dřeviny se provádí nejdříve po uplynutí jednoho roku od injektáže <i>Loupání kůry:</i> - používá se k likvidaci semenáčků, výmladků a mladých stromků s průměrem kmínku do 3 cm - pomocí nože, škrabky či mačety sloupneme nebo strhneme kůru na kmínku v délce 10–15 cm - kmínek se nesmí oloupat po celém obvodu – musí zůstat tzv. vodivý můstek o šířce 0,5–1 cm - čerstvě obnažené místo se natře 50–75% herbicidem - pokud má dřevina více kmínků, musíme oloupat každý kmen zvlášť - u nedřevnatých výmladků lze herbicid aplikovat přímo na kůru bez předchozího loupání - Pro všechny uvedené metody je vhodné používat herbicidy na bázi glyfosátu, do jichž se pro zlepšení účinnosti přidává: síran/dusičnan amonný a metsulfuron-methyl, pro zlepšení viditelnosti ošetřených míst barvivo - Pro zachování travního porostu lze využít selektivní přípravky - Po každém zásahu je nutné minimálně 5 let provádět pravidelné kontroly a odstraňovat nové vzniklé výmladky, v případě potřeby opět s využitím chemie. - Veškerou odstraněnou biomasu je nutné spálit na místě, případně využít pro výrobu biouhlu. Pálení by nemělo probíhat v cennějších částech území; vhodnější jsou okraje ploch, terénní deprese či erozní rýhy. - Případná pastva musí být časově koordinována před aplikací herbicidů, aby nedošlo k ohrožení zvířat. - Aplikace herbicidů musí být prováděna v souladu s bezpečnostním listem a etiketou přípravku. Zásahy mohou provádět pouze pracovníci s odbornou způsobilostí podle § 86 odst. 3 zákona č. 326/2004 Sb. Při aplikaci je nutné dodržovat bezpečnostní pravidla.
--	--

Ekosystém:	travino-bylinná společenstva
Typ managementu:	RUČNÍ NARUŠENÍ PŮDNÍHO POVRCHU
Vhodný interval:	1×/5 let
Minimální interval:	1×/10 let
Pracovní nástroj:	kovové hrábě, rýč, krumpáč, motyka, aerifikační botky, vertikutátor, brány
Kalendář pro management:	X–III
Upřesňující podmínky:	- Pro narušení dmu lze zvolit několik variant zásahů: protrhání dmu, prohrabání kovovými hráběmi, narušení svrchní vrstvy půdy nebo projetí ručně vedenou mechanizací. - Rozsah narušení by měl být omezený, avšak realizovaný na více místech. Jednotlivé plochy by měly mít velikost 2–100 m², v závislosti na použité metodě a nástroji. Pokud se narušení provádí více než jednou za dekádu, měly by jednotlivé plochy časově rotovat, aby nedocházelo k nadměrnému narušení stále stejných míst. - Umístění narušených ploch by mělo vycházet z ekologické potřeby zásahu. Zásahy by měly být využívány zejména jako alternativa k pastvě – tedy v místech, kde pastvu nelze realizovat, nebo když je cílem podpořit výskyt konkrétního zájmového druhu či vytvořit drobné disturbované mikrohabitaty. - Při vytrhávání dmu se odstraňuje svrchní vrstva včetně stařiny, mechu i humusové vrstvy. Optimální hloubka narušení je 3–5 cm. - Při hrabání dmu se používají kovové hrábě. Odstraňuje se stařina a mělčí části dmu až na holou, obnaženou půdu, čímž se vytváří vhodné podmínky pro klíčení světlomilných a konkurenčně slabších druhů. - Narušení dmu může být provedeno také motykou, aerifikačními botkami nebo krumpáčem (u hlubších zásahů). Mechanické prořezání vrstvy do 3 cm je možné provést vertikutátorem nebo taženými bránami. V případě stržení dmu se ručně odkopávají trsy různé velikosti nebo celé drny tak, aby vznikly malé plošky s obnaženým minerálním substrátem. - Veškerou odstraněnou biomasu je nezbytně pečlivě shrabat a odnést/odvézt mimo území. Na místě se nesmí ponechávat, aby nedocházelo k nežádoucí eutrofizaci či překrytí nově exponované půdy.

Ekosystém:	travino-bylinná společenstva,
Typ managementu:	ŘÍZENÉ VYPALOVÁNÍ
Vhodný interval:	1×/5 let
Minimální interval:	1×/10 let
Pracovní nástroj:	ruční plamenomet, kapkový kahan, vidle, kovové hrábě, lopata, hasičská tlumice, hasicí přístroj
Kalendář pro management:	XI–III
Upřesňující podmínky:	- Vypálení musí být lokální, tj. menšího rozsahu a na více místech najednou. Vhodné je vytvořit několik plošek o velikosti 10–1 000 m². - Provádí se v době vegetačního klidu, nejlépe za holomrazu a bezvětrí. - Oheň by měl být pouze povrchový a neměl by příliš zasahovat do půdy z důvodu ochrany hmyzu a podzemních orgánů rostlin, proto nelze o řízeném vypalování mluvit v případě pálení klestu nebo trávy. - Před realizací je vhodné kolem plánovaného místa vypalování vytvořit ochranný pruh – sečením, stržením drnu nebo okopáním. - Oheň se zapaluje v linii, aby postupoval jako pomyslná „stěrka“, zapalovat lze i z rohu. Místo zapálení se vybírá proti směru větru. - Primárně by se měla vypalovat místa, kde je žádoucí povrch ošetřit vypálením, např. kde je větší vrstva stařiny, porosty nižších trav, které se špatně sečou nebo špatně spásají, či místa, kam se hůře dostává. - Není žádoucí pálit v blízkosti invazních rostlin, které jsou zároveň pyrofyty, např. akát, třtina. - Vypalování je nutné koordinovat s orgánem ochrany přírody a ohlásit ho Hasičskému záchrannému sboru ČR. - Je nezbytné mít v ploše přítomno několik hlídek z řad realizátorů a dostatek hasebních prostředků. - Oheň se zapaluje řízeným odskočením plamene z ohniště, ručním plamenometem, kapkovým kahanem nebo loučí. - Na mímění, tlumení a hašení se používají kovové lopaty a hasičské tlumice. Při mímění ohně se případně používá voda. V nenadálé situaci je žádoucí použít vodní nebo pěnový hasicí přístroj. - Po dohašení ohně se popel neodklízí ani neshrabává a ponechává se na místě.

Ekosystém	dřeviny
Typ managementu	VETERANIZACE A ŘEZY STROMŮ
Vhodný interval	1×/3–5 let
Minimální interval	1×/10 let
Pracovní nástroj	motorová pila, pákové nůžky, ruční nůžky, ruční pilka, sekera
Kalendář pro management	15. IX.–15. XII.
Upřesňující podmínky	Odstranění kůry - Provádí se od báze kmene do výšky 1 m. - Mechanicky je odstraněn nebo poškozen pruh borky s lýkem. - Zásah se provádí buď ve větším rozsahu na jednom místě nebo v menším rozsahu na více místech. - Rozsah poškození by neměl přesáhnout jednu třetinu obvodu kmene. Řízené odumření pruhu kambia - Provádí se částečným či úplným obvodovým přerušením vodivých pletiv v šířce 5–20 cm. Vytváření torz - Vzniká odstraněním podstatné části nebo celé primární koruny stromu. <u>Rozlišují se dva druhy torz</u>: kmen s pahýly kosterních větví, kmen bez koruny. Kácení na vysoký pařez - Výška pařezu je zvolena tak, aby bylo možné bezpečné pokácení ze země. - U živých listnatých dřevin lze očekávat, že vysoký pařez obrazí, což vytváří pro vrškové hospodaření. Vrškové (osečné) hospodaření - Uplatňuje se u stromů s vysokou výmladností kmene i koruny. - Jde o pravidelné ořezávání či osekávání sekundárních větví (výmladků) a jejich vrcholových výhonů (tzv. vršků) v několikaletých intervalech. - V rámci opatření se používají standardní řezy tak, aby se vytvořila sekundární koruna. Tento způsob lze uplatnit také u stromů předtím sesazených na torzo.

b) Péče o populace a biotopy rostlin a hub

Management se týká široké škály druhů rostlin, které jsou závislé na pestré mozaice biotopů i různorodých přístupech péče, zejména na blokování sukcese a vytváření drobných disturbancí. Základním nástrojem péče je každoroční kosení, které může být doplněno jednorázovou pastvou (nejvýše jednou za tři roky). Zásahy by neměly být prováděny celoplošně, ale ve střídavém režimu sečených a nesečených míst.

Optimální je, aby se jednotlivé plochy v čase i prostoru částečně překrývaly, čímž se zvyšuje heterogenita stanovišť a variabilita mikrohabitatů. Pastva má být prováděna jednorázově, v délce trvání a intenzitě odpovídající doporučením uvedeným v rámcové směrnici. Je žádoucí zahrnout více typů vegetace a jejich

stav – místa s vyššími i nižšími travinami, plochy pokosené i nepokosené, dále mozaiku křovin a stromových porostů.

Mezi klíčové sanační zásahy patří redukce křovin. Péče o dřevinnou vegetaci by měla primárně směřovat ke stabilizaci stávajících otevřených ploch; teprve ve druhé fázi lze otevírat plochy nové a rozšiřovat prostor vhodný pro stepní druhy rostlin.

Součástí péče je také likvidace invazních rostlin, které představují zásadní ohrožení pro travnaté biotopy. Doplnujícími nástroji managementu jsou cílené narušování půdy (drnu) a řízené vypalování, jež podporují obnovu konkurenčně slabších stepních druhů.

Pro konkrétní druhy jsou vhodná tato opatření:

- **Koniklec velkokvětý:** Vyžaduje pravidelné sečení po dokvetení a vypadání semen (optimálně červen), je žádoucí některé plochy ponechat jeden rok bez zásahů a neprovádět v rámci roku žádné sečení (to by mělo být zajištěno v rámci mozaikové seče), možná varianta je ponechání ploch bez zásahu a posečení v rámci zimní seče. Vhodným nástrojem narušení drnu je pastva, která však musí být správně načasovaná (vhodný termín je červen, přičemž koniklece musí být již odkvetlé).
- **Oman mečolistý, o. vrbolistý:** Souvislejší porosty s omamy („omanové plochy“) sekat ve velmi širokém časovém intervalu, optimálně jednou za pět let, v případě prorůstání trav je možné provádět sečení jednou za tři roky, vhodné je vypalování těchto porostů.
- **Ostružiníky, maliníky:** selektivně vysekávat, v opodstatněných případech je vhodné provést postřik na list.
- **Topol kanadský, ořešák, v případě výskytu pajasan žláznatý nebo trnovník akát:** všechny výmladky je nutné pravidelně likvidovat (chemicko-mechanickou cestou), všechny jedince v přírodní památce i ochranném pásmu je žádoucí postupně odstranit, vhodné je aplikovat metody cílené aplikace (injektáž, loupání).
- **Třtina křovištní, ovsík vyvýšený, válečka prapořitá:** Je nezbytné tyto druhy potlačovat selektivní sečí optimálně v květnu a podle potřeby i na podzim; je nutné prosekat všechny plochy. Pastvu volit v dřívějším termínu, kdy jsou ještě oba druhy šťavnaté a zvířata je efektivně spasou.
- **Turan roční, astříčka kopinatá, turanka kanadská, bělotrn kulatohlavý, zlatobýl kanadský:** likvidaci provádět mechanicky ve formě sečení, tyto druhy je optimální sekat v době kvetení.
- **Vstavače, bradáček, vemeník:** V místech, kde rostou tyto druhy, by mělo probíhat kosení (i pastva) až po odkvětu. Důležité je stabilizovat porosty, aby v okolí nerostly vyšší trávy (třtina, ovsík, válečka). Kolem skupinek rostlin je vhodné provádět mozaikově narušení drnu v malých ploškách – buď pomocí motyky nebo ručním vytrháním drnu. Vhodným nástrojem narušení drnu je pozdní pastva.
- **Tořič pavoukonosný:** sledovat populaci v rámci průběžných kontrol, je nutné stanovit trend vývoje, případně původnost, v rámci managementu postupovat jako u ostatních vstavačovitých.
- **Zdravínek žlutý, hvězdice chlumní, hořec křížatý:** Tyto druhy je nutné zahrnovat do mozaiky a v maximální míře je šetřit v době květu. Plochy při první fázi seče obsekávat nebo v rámci fázového posunu je posekat až po odkvětu a vysemenění v pozdějším termínu (cca až od poloviny září). Kolem rostlin je vhodné provádět lokální narušení drnu v malých ploškách – buď pomocí motyky nebo ručním vytrháním drnu. Vhodným nástrojem narušení drnu je pastva, která však musí být správně načasovaná (srpen–říjen).

c) Péče o populace a biotopy živočichů

Je nezbytné dodržovat jemnou mozaikovou seč, která podporuje vysokou druhovou diverzitu. Výběr nesečených ploch lze řídit například podle aktuálního výskytu kvetoucích druhů – místa s vyšším podílem

kvetoucí vegetace je vhodné ponechat neposečená. Plochy bez výskytu expanzivních druhů, jako je ovsík nebo třtina, mohou být ponechány bez seče i po dobu dvou let, zatímco jiné části je naopak vhodné kosit každoročně.

Narušování drnu je klíčové pro vytváření raných sukcesních stádií, která poskytují vhodné mikrohabitaty pro samotářské včely, některé druhy brouků a další bezobratlé. Součástí péče by měla být i redukce křovin, při níž je nutné zohlednit výskyt druhů vázaných na konkrétní dřeviny.

Staré ovocné stromy a jejich odumřelou dřevní hmotu je vhodné v přírodní památce ponechat alespoň částečně, protože poskytují biotop pro xylofágní hmyz i hnízdní příležitosti pro ptáky.

Pro konkrétní druhy jsou vhodná tato opatření:

- **Modrásek hořcový Rebelův:** Vázán na hořec křížatý, který na území roste. Sečení i pastva musí probíhat až po odkvětu hořců (po 15. 9.); vhodně volit zimní seč nebo vypalování.
- **Modrásek ligrusový:** Živnou rostlinou je vičenec ligrus. Při seči je nutné striktně uplatňovat mozaikovou seč. Pastvu je třeba volit co nejpozdější; plochy s výskytem ligrusu je vhodné oplotit. Doporučuje se provést plošný dosev vičence ligrusu, a to buď z vlastních ručních sběrů osiva, nebo pomocí odrůdy 'Višňovský'. Modráška je vhodné zahrnout do záchranného programu, případně alespoň do regionálního akčního plánu.
- **Další denní motýli:** Všechny druhy potřebují ke svému vývoji tzv. živné rostliny, kupříkladu žluťásek jižní a modrásek vikvicový – bobovité, zejm. čičorku pestrou, otakárek fenyklový – mrkev obecná, děhel lesní, vyhovět všem druhům je problematické a je potřeba vycházet z předpokladu, že když se ponechá alespoň 20 % neposečených travních ploch, je zde šance zajištění potravní nabídky pro housenky, ochranné pásmo v západní části je žádoucí zatravnit nebo úhorovat.
- **Samotářské včely, zemní brouci:** Vyžadují rozvolněnější porosty s ploškami raně sukcesních stádií, proto je nezbytné provádět narušování povrchů a blokování sukcese, rozhodující je také pestrá mozaika stanovišť s dostatkem příležitostí pro úkryt i potravu.
- **Majky:** Jsou závislé závislá na přítomnosti samotářských včel nebo čmeláků (larvy se vyvíjí v jejich hnízdech). Oba druhy vyžadují rozvolněnější porosty s ploškami raně sukcesních stádií. Proto je nezbytné provádět obnažování povrchů a blokování sukcese. Rozhodující je také pestrá mozaika stanovišť s dostatkem příležitostí pro úkryt i potravu.
- **Saproxylický hmyz:** Zachovávat staré stromy na dožití, ponechávat padlé dřevo na místě (naležato i nastojato), vhodné je vytvářet prosvětlenější části porostů dřevin.
- **Ptáci:** Vhodné je udržovat mozaiku stanovišť, kde budou zastoupeny i křovinaté a stromové porosty; proto by nemělo být cílem úplně „vyholit“ území.

d) Zásady jiných způsobů využívání území

- Z území je nutné vyčlenit jakákoliv myslivecká zařízení a odstranit zbytky bývalých mysliveckých vypouštěcích voliér a jiných zařízení.
- V území nesmí probíhat jakékoliv nekoordinované zásahy, zejm. výsadby dřevin, zakládání políček apod.
- Hromady klestu a starého sena musí být odstraněny.

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

Přílohy:

T1 – Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

- V rámci tohoto plánu péče je vhodné provádět managementové zásahy v jihovýchodní a severozápadní části území. Pro tyto části ochranného pásma je navržen diferencovaný management vymezený v rámci dílčích ploch.
- V prostoru ovocného sadu je možné realizovat dosadby ovocných dřevin; kromě švestek lze využít i další vhodné druhy. Dodržen by měl být odpovídající spon výsadby a tvar stromů (polokmeny, vysokokmeny). Přednostně by měly být použity krajové odrůdy, přičemž je možné uvažovat o založení genofondového sadu. Vzhledem k plánované pastvě v části sadu je nutné:
 - chránit nově vysazené stromy individuální ochranou, zejména instalací bednění (nejvhodnější jsou kari sítě);
 - vyloučit pastvu koz v prostoru sadu.
- V ochranném pásmu nesmí být provozována intenzivní zemědělská činnost a travní porosty musí být udržovány extenzivním způsobem. Do ochranného pásma je nepřípustné navážení posečené biomasy, klestu či jiného materiálu. Veškeré zásahy do porostů a vegetace (např. výřezy křovin) podléhají předchozímu souhlasu orgánu ochrany přírody, který stanoví konkrétní podmínky a vhodný postup provedení zásahů.

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

- Obnovit pruhové značení hranic v souladu se standardem 02 005 Hraniční značení chráněných území.
- Doplnit hraničníky ve všech hlavních lomových bodech; stávající hraničníky pravidelně kontrolovat a udržovat v dobrém technickém stavu.
- Při vyznačování hranic je nezbytné používat aktuální oficiální vrstvu hranic ZCHÚ dle AOPK ČR (SHP, MapoMat). Nepoužívat běžné mapové portály ani vrstvu katastru nemovitostí (KN), protože mohou obsahovat odlišné či zastaralé průběhy hranic.
- V rámci přehlášení území bude provedeno nové geodetické zaměření, a to buď podle stávajícího rozsahu, nebo podle nově navržených hranic území. Geodetické zaměření bude následně sladěno s digitální evidencí AOPK a využito pro aktualizaci mapových podkladů a plánu péče.

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

a) vyhlášovací dokumentace

Doporučuje se přehlášení a rozšíření území:

- Území je vhodné rozšířit o následující pozemky p. č. 168 (část), 177/14, 187/8, 187/22 (část), 187/23, 187/27, 187/28, 250/4, 250/6, 250/8, 1493 (část). Celková výměra území po rozšíření bude činit 10,35 ha. Návrh nových hranic je uveden v příloze M4.
- Ochranné pásmo bude stanoveno dle § 37 zákona č. 114/1992 Sb., tj. pás do vzdálenosti 50 m od hranice ZCHÚ.

- V rámci přípravy dalšího plánu péče se v rozpočtu počítá s novým geodetickým zaměřením, vypracováním inventarizačních průzkumů a aktualizací plánu péče.
- Doporučuje se také upravit předmět ochrany, např. na následující znění: „*Výslunná stráň s mozaikou stepních a suchých trávníků s vysokou druhovou diverzitou, zahrnující zachovalá a sukcesně podmíněná stadia xerothermní vegetace, s výskytem významných a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, zejména vstavače trojzubého, koniklece velkokvětého a modráska hořcového Rebelova.*“

b) návrhy potřebných správních rozhodnutí o výjimkách, povoleních nebo souhlasech

Nejsou

c) ostatní

Nejsou.

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

- Z přírodní památky je nezbytné odstranit domek z proutí a stávající ohradu.
- V území vč. ochranného pásma není přípustné umísťování jakýchkoliv dalších staveb či dočasných objektů. Případný návštěvnický mobiliář (např. informační prvky, lavičky) může být instalován výhradně se souhlasem orgánu ochrany přírody.
- V území není dovoleno pořádání hromadných, sportovních ani kulturních akcí bez předchozího souhlasu orgánu ochrany přírody.

3.6 Návrhy na vzdělávací využití území

Ve vhodné části území bude instalována naučná informační cedula. Její obsah by měl být zpracován v souladu se zásadami environmentální interpretace, tedy s důrazem na srozumitelnost, názornost, přitažlivou formu sdělení a jasné propojení s místními přírodními hodnotami.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

Před koncem platnosti tohoto plánu péče je nezbytné provést inventarizační průzkumy ve stávajícím, případně nově rozšířeném území. Doporučeny jsou následující průzkumy:

- botanický průzkum,
- entomologický průzkum (minimálně brouci, denní motýli a blanokřídlí),
- herpetologický průzkum,
- ornitologický průzkum.

Současně je vhodné, aby orgán ochrany přírody v průběhu let prováděl průběžný monitoring stavu území, zejména při předávání managementových prací nebo při kontrolních návštěvách. Monitoring může probíhat formou fotodokumentace, krátkých terénních zápisů či pravidelných záznamů v databázi zásahů, což umožní sledovat vývoj biotopů a účinnost prováděných opatření.

4. ZÁVĚREČNÉ ÚDAJE

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)

Druh zásahu (činnosti)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Sečení travního porostu křovinořezem (ruční shrabání a nakládání)	4 ha	10×	2 420 000 Kč
Pastva	4 ha	3×	1 100 000 Kč
Odstranění nevhodných dřevin	0,5 ha	5×	815 000 Kč
Kácení volné, průměr kmene na pařezu 11–20 cm	15 ks	5×	20 000 Kč
Kácení volné, průměr kmene na pařezu 21–30 cm	10 ks	5×	35 000 Kč
Kácení volné, průměr kmene na pařezu 31–40 cm	5 ks	5×	32 000 Kč
Veteranizační zásahy na dřevinách	40 ks	3×	126 000 Kč
Injektáž dřevin herbicidem do kmene, pokryvnost dřevin nad 60 %	0,2 ha	2×	43 000 Kč
Likvidace postřikem na listovou plochu	0,8 ha	4×	452 000 Kč
Narušení půdního povrchu ruční	0,8 ha	2×	228 000 Kč
Řízené vypalování	1 ha	2×	406 000 Kč
Zpracování inventarizačního průzkumu – cévnaté rostliny (vč. rozšířeného území)	1 ks	1×	40 000 Kč
Zpracování inventarizačního průzkumu – hmyz, 3–4 řády (vč. rozšířeného území)	1 ks	1×	53 000 Kč
Zpracování inventarizačního průzkumu – plazi, ptáci (vč. rozšířeného území)	1 ks	1×	32 000 Kč
Zpracování plánu péče vč. změny (vč. rozšířeného území)	1 ks	1×	28 000 Kč
Zaměření, vytyčení a vyhotovení geometrického plánu (vč. rozšířeného území)	1 792 m	1×	156 000 Kč
Obnovení pruhového značení	1 208 m	1×	13 000 Kč
Údržba pruhového značení	1 208 m	2×	17 000 Kč
Instalace tabulového značení ZCHÚ	6 ks	1×	48 000 Kč
Údržba tabulového značení ZCHÚ	8 ks	2×	64 000 Kč
Instalace velkého dřevěného informačního panelu	1 ks	1×	60 000 Kč
Údržba dřevěného informačního panelu	1 ks	2×	10 000 Kč
Náklady celkem (Kč)	---	---	6 198 000 Kč

4.2 Použité podklady a zdroje informací

- AOPK ČR, 2025a. Ústřední seznam ochrany přírody DRUSOP. Dostupné na WWW: <<http://drusop.nature.cz>>.
- AOPK ČR, 2025b. WMS – Přírodní biotop – aktualizace 2007-2025 [online]. Dostupné na z: <<https://gis.nature.cz/arcgis/services/Biotopy/PrirBiotopHabitat/MapServer/WMSServer/>>.
- AOPK ČR, 2025c. Maloplošná zvláště chráněná území, Ochranná pásma MZCHÚ. Data ve formátu SHP. Dostupné na WWW: <<http://data.nature.cz>>.
- AOPK ČR, 2025c. Nálezová databáze ochrany přírody [online]. Aktualizováno 15. 11. 2025. Dostupné na WWW: <<http://portal.nature.cz>>.
- CULEK M. et al., 1996: Biogeografické členění České republiky. Enigma, Praha.
- ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ, 2025a. WMS – Katastrální mapy [online]. Dostupné z: <<https://services.cuzk.cz/wms/wms.asp/>>.
- ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ, 2025b. WMS – Ortofoto [online]. Dostupné na z: <<https://ags.cuzk.gov.cz/arcgis1/services/ORTOFOTO/MapServer/WMSServer>>.
- ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ, 2025c. WMS – Základní mapa 1 : 25 000 [online]. Dostupné na z: <https://geoportal.cuzk.cz/WMS_ZM25_PUB/WMSService.aspx>.
- ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ, 2025d. Nahlížení do katastru nemovitostí. Dostupné na WWW: <<http://nahlizenidokn.cuzk.cz/>>.
- DEMEK J. et al., 1987. Zeměpisný lexikon ČSR. Hory a nížiny. Academia, Brno.
- GRULICH V., CHOBOT K. [eds.], 2017. Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Cévnaté rostliny – Příroda, Praha, 35: 1–178.
- HÁKOVÁ A., KLAUDISOVÁ A., SÁDLO J. [eds.], 2004. Zásady péče o nelesní biotopy v rámci soustavy Natura. 2000. PLANETA XII, 3/2004.

- HEJDA R., FARKAČ J., CHOBOT K. [eds.], 2017. Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí. – Příroda, Praha, 36: 1–612.
- CHOBOT K., NĚMEC M. [eds.], 2017. Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Obratlovci. – Příroda, Praha, 34: 1–182.
- CHYTRÝ M. et al. [eds.], 2010. Katalog biotopů České republiky. Ed. 2. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha.
- KONVIČKA M., BENEŠ J., ČÍŽEK L., 2005. Ohrožený hmyz nelesních stanovišť: ochrana a management. Sagittaria, Olomouc.
- MARHOUL P., TUROŇOVÁ D., 2008. Zásady managementu stanovišť druhů v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000. AOPK ČR Praha.
- MÍCHAL, I., PETŘÍČEK, V., 1999. Péče o chráněná území (I. Nelesní společenstva). AOPK ČR, Praha.
- MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, 2025. Náklady obvyklých opatření MŽP. Aktualizováno 15. 11. 2025. Dostupné na WWW: <https://www.mzp.cz/cz/naklady_obvyklych_opatreni_mzp>.
- NÁRODNÍ GEOPORTÁL INSPIRE, 2025. Mapové kompozice – Geomorfologické členění ČR, Geologická mapa ČR, Půdní mapa ČR, [online]. Dostupné na WWW: <<http://geoportal.gov.cz>>.
- NÁRODNÍ LESNICKÝ INSTITUT, 2025. WMS – Honitby. Dostupné na z: <https://geoportal.nli.gov.cz/wms_mysl/WMSservice.aspx/>.
- NĚMEČEK, J., 2001. Taxonomický klasifikační systém půd České republiky. Česká zemědělská univerzita, Praha.
- NEUHÄUSLOVÁ, Z., MORAVEC J. [eds.], 1998. Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. Academia, Praha.
- PERGL, J., SÁDLO, J., PETRUSEK, A., LAŠTŮVKA, Z., MUSIL, J., PERGLOVÁ, I., ŠANDA, R., ŠEFROVÁ, H., ŠÍMA, J., VOHRALÍK, V., PYŠEK, P., 2016. Black, Grey and Watch Lists of alien species in the Czech Republic based on environmental impacts and management strategy. NeoBiota 28: 1–37.
- PYŠEK, P. et al., 2012. Catalogue of alien plants of the Czech Republic (2nd edition): checklist update, taxonomic diversity and invasions patterns. Preslia 84:155–255.
- SEDLÁČEK, V., 2015. Plán péče o přírodní památku Přehon na období 2016–2025. – Ms., depon. in: Odbor životního prostředí Krajský úřad Zlínského kraje, tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín.
- TKÁČIKOVÁ, J., 2025. PP Přehon. Inventarizační průzkum – cévnaté rostliny. – Ms., depon. in: Odbor životního prostředí Krajský úřad Zlínského kraje, tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín.
- SKALICKÝ, V., 1988. Regionálně fytogeografické členění. – In: HEJNÝ, S., SLAVÍK, B., [eds.], Květena ČSR, díl 1. Praha, Academia, 103–121.
- SLAVÍK, P., 2002. Plán péče o přírodní památku Přehon na období 2002–2011. – Ms., depon. in: Odbor životního prostředí Krajský úřad Zlínského kraje, tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín.
- TKÁČIKOVÁ, J., 2025. PP Přehon. Inventarizační průzkum – cévnaté rostliny. – Ms., depon. in: Odbor životního prostředí Krajský úřad Zlínského kraje, tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín.
- VYHLÁŠKA 395/1992 Sb. ministerstva životního prostředí České republiky ze dne 11. června 1992, kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.
- VYHLÁŠKA č. 45/2018 Sb. o plánech péče, zásadách péče a podkladech k vyhlášení, evidenci a označování chráněných území.
- VÝNOS MINISTERSTVA KULTURY č. 68732/54-IX ze dne 18. 3. 1955, Chvalnov, okres Kroměříž, zřízení státní přírodní rezervace Přehon.
- VÝNOS MINISTERSTVA KULTURY České socialistické republiky dne 29. 11. 1988, č. j. 14200/88-SÚOP o prohlášení některých území v České socialistické republice za chráněná.

4.3 Plán péče zpracoval

Zpracovatelem plánu péče je **Ing. Vilém Jurek**, Šumice 482, 687 31 Šumice, tel. 605 526 958, e-mail: vilem.j@gmail.com.

Plán péče není dílem autorským, ale úředním podle § 3 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon).

4.4 Schválení orgánem ochrany přírody

Potvrzení o schválení plánu péče pro:

na období:

Vydáno pod číslem jednacím:

V

dne

Podpis:

Razítko:

5. SEZNAM PŘÍLOH

Tabulky:

T1 – Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich

Mapy:

M1 – Orientační mapa s vyznačením území

M2 – Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

M4 – Mapa návrhu nových hranic ZCHÚ

Vrstvy:

V1 – Digitální grafické znázornění průběhu hranic dílčích ploch

T1 – Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich

Označení plochy nebo objektu	Výměra (ha)	Stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	Doporučený zásah	Naléhavost*	Termín provedení	Interval provádění
1	1,03	- Hlavní plochy jsou tvořeny stepními trávníky s vyšším zastoupením chráněných a významných druhů rostlin, zejména z čeledi vstavačovitých, dále např. koniklecem velkokvětým, hořcem křížatým a dalšími druhy typickými pro suché trávníky. - Travní porosty jsou charakterizovány převahou druhů, jako je sverep vzpřímený, válečka prapořitá a kostřava žlábkatá. - Stepní trávníky se vyskytují ve třech prostorově oddělených enklávách, které se vyznačují převážně svažitém a členitým terénem s jižní až jihovýchodní expozicí. Na plochách jsou přítomny dřeviny v různých formách – od solitérních stromů přes skupiny keřů až po souvislejší křovinné lemy a okraje porostů. - Cílem péče je dlouhodobé zkvalitnění travních porostů, respektive celého biotopu, především prostřednictvím zlepšení jeho prostorové a druhové struktury. Klíčovým opatřením je potlačení expanzivních trav, zejména ovsíku vyvýšeného a třtiny křovištní, a dále cílená redukce křovinných porostů. - Mozaiku managementových zásahů vhodně bude doplňovat extenzivní pastva, případně lokální narušování půdního povrchu a řízené vypalování. Výskyt případných invazních druhů je nutné řešit adaptivně, na základě pravidelného sledování a vyhodnocování vývoje vegetace v průběhu jednotlivých let. <u>Pro přesnější naplňování cílů byly zvlášť vymezeny tyto dílčí skupiny:</u> 1a (0,11 ha) – drobná stráňka v jihozápadním cípu území. Travní porost je degradovaný v důsledku dlouhodobé absence systematické péče; plocha postupně zarůstá křovinami a expanzivnějšími travami. Zásadním opatřením je zahájení pravidelné seče s důsledným odklizením biomasy mimo území. Dále bude proveden výřez křovin v pravé polovině plochy, přičemž cca 20 % dřevin bude ponecháno ve formě solitérů. Vzhledem k izolovanosti plochy není nutné zavádět pastvu; vhodným doplňkovým opatřením je řízené vypalování a cílené narušování dmu. 1b (0,82 ha) – hlavní plocha s výskytem cenných společenstev. Na ploše se nacházejí solitérní borovice a břízy, jejichž opad negativně ovlivňuje půdní podmínky. Klíčové je zavedení funkční seče s pravidelným odvozem posečené hmoty mimo území; staré deponie biomasy je nutné odstranit. Současně je žádoucí zavedení pastvy. Dřevinná vegetace bude výrazně redukována, ponecháno bude pouze několik vybraných jedinců a solitérů. Z plochy bude odstraněn proutěný domek s ohrádkou. Řízené vypalování a narušování dmu je zde nezbytné a může být realizováno až na 50 % plochy. 1c (0,10 ha) – severní enkláva s dožívající populací vstavačů a hořců. Plocha postupně zarůstá, dochází k expanzi třtiny. Z hlediska ochrany území je nezbytné tuto plochu zachovat. Provedeno bude kompletní vyřezání náletových dřevin s ponecháním výstavků do cca 5 % plochy. Bezprostředně poté je nutné zahájit pravidelné kosení a plochu postupně zařadit do pastevního managementu. Možné a vhodné je rovněž řízené vypalování a narušování dmu	SEČENÍ	1	VI–X	každoročně první seče provést v termínu VI–X dosečení VIII–X
			PASTVA	1	VIII–X	1×/3–5 roky
			ODSTRAŇOVÁNÍ NEVHODNÝCH DŘEVIN	1	IX–III	rozdělit do etap
			ODSTRAŇOVÁNÍ INVAZNÍCH ROSTLIN	1	V–X	každoročně dle potřeby
			NARUŠENÍ PŮDNÍHO POVRCHU	3	X–III	1×/5 let
			ŘÍZENÉ VYPALOVÁNÍ	3	XI–III	1×/5 let

Označení plochy nebo objektu	Výměra (ha)	Stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	Doporučený zásah	Naléhavost*	Termín provedení	Interval provádění
2	1,24	- Jedná se o bývalé stráně s xerothermní vegetací, které byly v minulosti významnou součástí otevřené bezlesé krajiny. V současnosti jsou tyto plochy z velké části pokryty dřevinnou vegetací, vzniklou buď samovolnou sukcesí, nebo v důsledku cíleného (často nevhodného) zalesňování. Tímto vývojem došlo k výraznému potlačení, případně lokálnímu zániku původních xerothermních společenstev a ke snížení biologické hodnoty dotčených částí přírodní památky. - Porosty jsou vymezeny jako stromové a keřové formace s rozdílným stupněm prosvětlení a s různým druhovým složením dřevin. Většina těchto porostů je však ve výrazně degradovaném stavu – jsou nadměrně zahuštěné, s minimálně vyvinutým bylinným patrem, často bez přirozené obnovy. V podrostu se místy masově šíří invazní mahonie, zatímco křovinné lemy a okraje porostů jsou mnohdy využívány jako skladiště starého sena, což dále omezuje vývoj původní vegetace. - Cílem péče je postupná revitalizace území prostřednictvím diferencovaného přístupu k jednotlivým porostům a jejich rozpracování v různých úrovních zásahů. Ty budou zahrnovat jak úplné nebo výrazné rozvolnění vybraných porostů s cílem obnovy otevřených stanovišť, tak i přípravu na jejich dlouhodobou přestavbu směrem k biologicky hodnotnějším, strukturálně pestřejším formacím. Zásahy je nutné provádět postupně, v časové i prostorové mozaice a s rozdílnou intenzitou. Porosty s výskytem cennějších, stanovištně původních druhů dřevin budou ponechávány, případně cíleně zapěstovány, zatímco expanzivní, nepůvodní nebo stanovištně nevhodné druhy budou systematicky odstraňovány. - Do managementu území je zahrnuta také pastva, přičemž se předpokládá, že jednotlivé porosty budou postupně vypaseny, což přispěje k omezení náletů a k obnově otevřenější struktury stanovišť. Likvidace invazních druhů bude probíhat dle aktuální potřeby a v návaznosti na vývoj porostů; jako účinné se jeví zejména dočišťování ploch cíleným postřikem na list, zejména u výmladků dřevin a porostů ostružiníku. Při výřezech je nezbytné vždy ošetřit pařezy vhodným herbicidem, aby se zabránilo opětovnému obrůstání. - Po provedených výřezech musí být převážná část klestu z území odstraněna, ideálně spálením na vhodných místech. Menší část dřevní hmoty může být ponechána na lokalitě ve formě hadníků či plazníků, které poslouží jako úkryt pro plazy a další organismy. - Stávající staré hromady sena a klestu je nutné rovněž postupně zlikvidovat. V této fázi se nedoporučuje realizovat nové výsadby dřevin; prioritou je naopak podpora vitality a přirozeného vývoje ponechaných jedinců. - Pro zlepšení podmínek pro organismy vázané na mrtvé nebo odumírající dřevo je možné lokálně uplatnit tzv. veteranizační zásahy, směřující k postupnému rozpadu vybraných stromů nebo k jejich sekundárnímu obrůstání. Tato opatření mohou významně zvýšit mikrohabitatovou pestrost a podpořit druhovou rozmanitost bez nutnosti dalších plošných zásahů. Pro přesnější naplňování cílů byly zvlášť vymezeny tyto dílčí skupiny: 2a (0,21 ha) – porost tvořený jasanem, bezem, trmkou a svídou. Podrost je druhově chudý. V roce 2025 došlo k odstranění části porostu, přičemž nebyl použit herbicid. Plocha má tendenci opětovně zarůstat, významně se z ní	ODSTRAŇOVÁNÍ NEVHODNÝCH DŘEVIN	1	IX–III	rozdělit do etap
			ODSTRAŇOVÁNÍ INVAZNÍCH ROSTLIN	1	V–X	každoročně dle potřeby
			VETERANIZACE A ŘEZY STROMŮ	3	15. IX.–15. XII.	1×/3–5 let (založení + opakovací řezy)

Označení plochy nebo objektu	Výměra (ha)	Stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	Doporučený zásah	Naléhavost*	Termín provedení	Interval provádění
		šíří ostružiník. Do porostu by nemělo být dále plošně zasahováno; nezbytné je však cílené ošetření výmladků postřikem na list – odumřelou biomasu je nutné vysekat a odstranit, jinak bude porost ponechán bez dalších zásahů. 2b (0,12 ha) – pokračování plochy 2a, včetně části s neplánovaným a nevhodně provedeným zásahem. Zbývající část porostu je vhodné postupně rozpracovat formou náseků vedených zevnitř území směrem k hranici ZCHÚ. Při hranici se soukromou zahradou bude ponechán ochranný pás o šířce cca 5 m, oddělující území památky od okolní zástavby. Vzrostlé jedince je nutné výrazně probrat; ponechávány budou pouze cenné listnaté dřeviny a ovocné druhy. 2c (0,36 ha) – teráska s uměle založeným porostem borovice, lípy, modřinu a smrku. Podrost je velmi chudý a silně ovlivněný opadem. Původně se jednalo o stepní trávníky, na nichž se vyskytovaly i cennější druhy rostlin. Porost je vhodné postupně rozpracovat a zahájit jeho přeměnu, která bude spočívat ve výřezu všech jehličnanů (borovice, modřín, smrk) a topolů kanadských. Ponechávány a uvolňovány budou lípy, habry, duby a osiky (popř. další cenné listnáče). Současně bude provedena výrazná redukce křovin (cca 80 %). Z porostu je nutné odstranit opad až na minerální půdu. Klíčové je zapojení pastvy. Podsadby nejsou v této fázi plánu péče navrženy; prioritou je stabilizace plochy. 2d (0,25 ha) – plocha původního zemníku, který po ukončení těžby zarostl náletovými dřevinami (habr, osika, javory). Podrost je velmi chudý a silně zapojený keří. V porostu je vhodné provést slabší probírku k uvolnění prostoru, zejména odstranění jehličnanů a topolů kanadských, a redukci křovin přibližně o 50 %. Plochu je vhodné zahrnout do pastevního managementu; optimální je její samostatné vymezení oplocením a intenzivnější přepásání. Po uvolnění porostu je nutné zavést sečení. Možné je rovněž provádění veterinizace stromů (různé typy cílených zásahů). 2e (0,30 ha) – porost v nivě Chvalnovského potoka, tvořený olší, jasanem a topoly. Porosty jsou v současnosti již po zásazích, při nichž došlo k odtěžení části stromového patra. Další výřezy křovin ani probírky stromů již nejsou nutné. Důležité je zavedení pravidelné seče a pastvy, cílené ošetřování výmladků postřikem na list a dlouhodobé udržování rozvolněného charakteru porostu.	SEČENÍ	1	VI–VIII	každoročně
			PASTVA	1	VIII–X	1×/3–5 roky
3	1,92	- Plochy se nacházejí v ochranném pásmu zvláště chráněného území a jsou tvořeny širokolistými suchými trávníky v různém stupni zachovalosti. Na obou plochách byl zaznamenán výskyt řady zvláště chráněných a regionálně významných druhů rostlin, zejména vstavačů a hořce křížatého. - Z tohoto důvodu je nezbytné zajistit management navazující na předchozí dílčí plochy, a to s cílem zachovat kontinuitu péče a funkční propojení stepních stanovišť. - Hlavním cílem navrhovaných opatření je zavedení systematické a dlouhodobé péče, která povede ke stabilizaci stepních trávníků a ke	SEČENÍ	1	VI–X	každoročně první seče provést v termínu VI–X dosečení VIII–X

Označení plochy nebo objektu	Výměra (ha)	Stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	Doporučený zásah	Naléhavost*	Termín provedení	Interval provádění
		zlepšení podmínek pro specifické druhy rostlin i bezobratlých a obratlových živočichů vázaných na tento typ biotopu. - Péče bude zaměřena především na pravidelné sečení, realizované formou mozaikové seče s ponecháváním nesečených částí. Důraz bude kladen také na sečení okrajových partií, kde dochází k postupné degradaci a nástupu křovin. Součástí managementu bude zavedení pastvy jako doplňkového nástroje k udržení nízkého a strukturálně pestrého porostu. - V okrajových částech ploch je rovněž nezbytné provádět výřez křovin, aby nedocházelo k dalšímu zarůstání a k negativnímu ovlivnění cenných trávníkových společenstev. <u>Pro přesnější naplňování cílů byly zvlášť vymezeny tyto dílčí skupiny:</u> 3a (0,26 ha) – stepní enkláva postupně zarůstající keřovou vegetací. Plochu je vhodné zahrnout do pravidelného sečení i pastevního managementu. Nezbytná je redukce křovin, přičemž ponechány budou pouze cennější druhy keřů, zejména řešetlák, hloh a brslen, které přispívají k druhové a strukturální pestrosti stanoviště. 3b (1,66 ha) – rozsáhlý ovocný sad, převážně se švestkami, založený v polovině 20. století. Porost je v současnosti ve fázi dožívání, staré stromy se postupně rozpadají. Podrost si však dosud zachoval charakter stepních trávníků a vyskytuje se zde řada významných druhů rostlin; plocha představuje mimo jiné nejvýznamnější lokalitu výskytu hořce křížatého v rámci celého území. Pro zachování přírodních hodnot je nezbytné provádět pravidelnou seč kombinovanou s pastvou. Ochrana stromů před okusem není nutná, ve stádu by však neměly být zařazeny kozy. Narušování dmu je vhodné provádět pouze bodově, zejména v okolí cílových druhů; do budoucna lze zvážit i plošnější stržení dmu. Na celé ploše je nutné udržet rozvolněný charakter s výhradním zastoupením ovocných dřevin, bez keřového patra. Redukce křovin je nezbytná zejména při západní hranici a v severním cípu plochy. Všechny dožívající ovocné stromy ponechat k přirozenému rozpadu a nezasahovat do nich. Je však nutné odstranit z plochy staré hromady sena a do budoucna zde další deponie biomasy nezakládat. Doplnění ovocných dřevin je možné, avšak mimo rámec financování hrazeného OOP, například prostřednictvím dotačních titulů. Nové výsadby musí respektovat původní řadovou výsadbu a spon; vhodné je doplňovat především švestky, případně jiné regionálně odpovídající odrůdy slivoní či další ovocné druhy. Stromy budou vysazovány ve tvaru polokmenů nebo vysokokmenů a musí být opatřeny odpovídající ochranou, zejména formou bednění.	PASTVA	2	VIII–X	1×/3–5 roky
			ODSTRAŇOVÁNÍ NEVHODNÝCH DŘEVIN	2	IX–III	rozdělit do etap
			ODSTRAŇOVÁNÍ INVAZNÍCH ROSTLIN	2	V–X	každoročně dle potřeby
			NARUŠENÍ PŮDNÍHO POVRCHU	3	X–III	1×/5 let

* Naléhavost – stupně naléhavosti jednotlivých zásahů se uvádí podle následujícího členění:

1. stupeň – zásah naléhavý (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany);
2. stupeň – zásah vhodný;
3. stupeň – zásah odložitelný.

M1 – Orientační mapa s vyznačením ZCHÚ

- ▭ Hranice ZCHÚ
- ▭ Ochranné pásmo ZCHÚ

This map displays a residential area with a red solid line and an orange dashed line. The map includes numerous numbered points (e.g., 177/14, 187/28, 250/4, 300/34) and street names (e.g., st. 46, st. 110, st. 109, st. 145/1, st. 124/1, st. 130, st. 132, st. 131, st. 135, st. 157/1, st. 120/1, st. 160, st. 167, st. 159, st. 168, st. 139, st. 140/20, st. 144/19, st. 140/4). A north arrow is located in the bottom right corner.

0 50 100 m

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

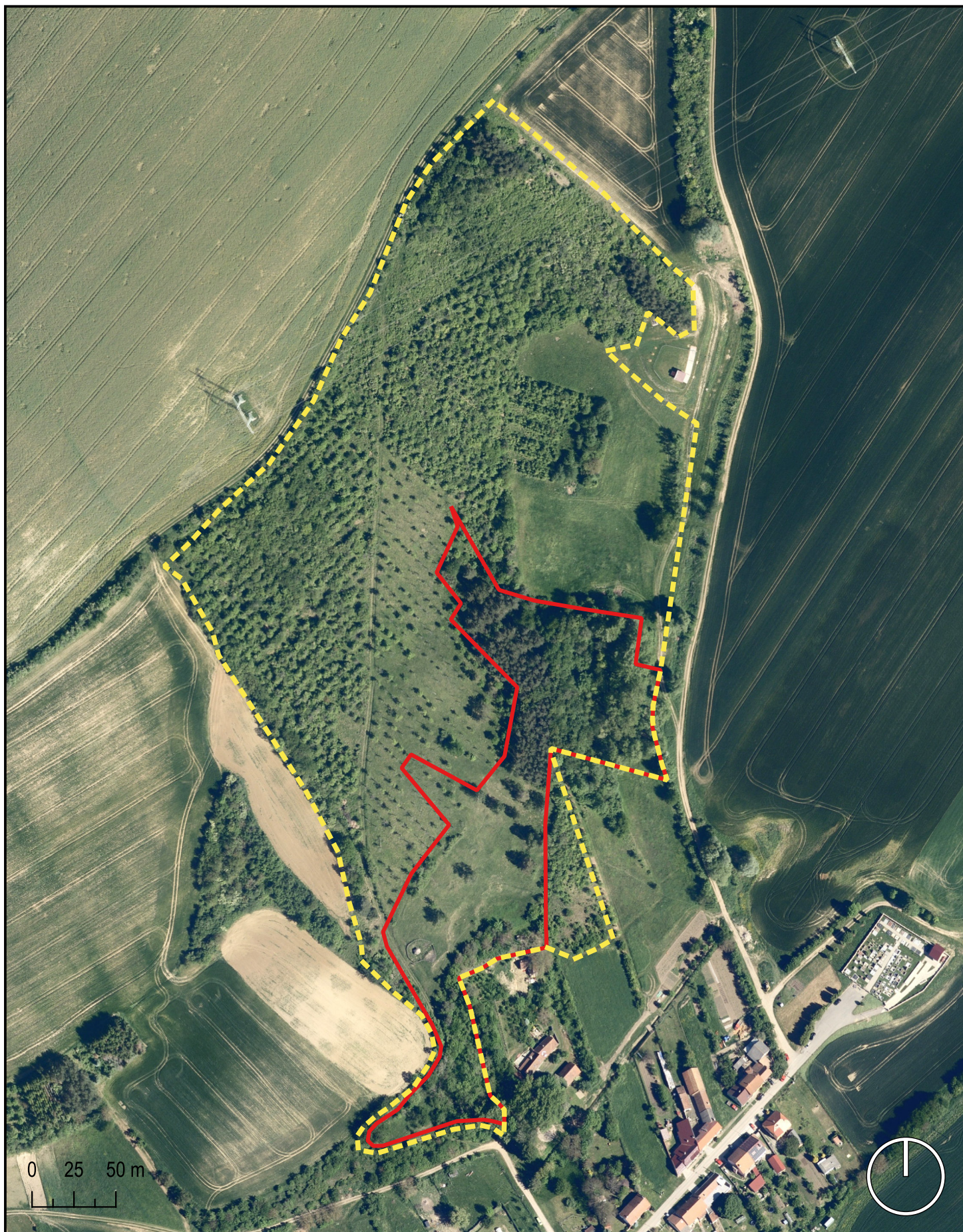
Dílčí plochy:

- Travní porosty
- Porosty dřevinné vegetace
- Ochranné pásmo

Hranice ZCHÚ

Ochranné pásmo ZCHÚ

M4 – Mapa návrhu nových hranic ZCHÚ

 Stávající hranice ZCHÚ
 Návrh nových hranic ZCHÚ

Ortofoto © ČÚZK, 2025b
ZCHÚ, OP © AOPK ČR, 2025c